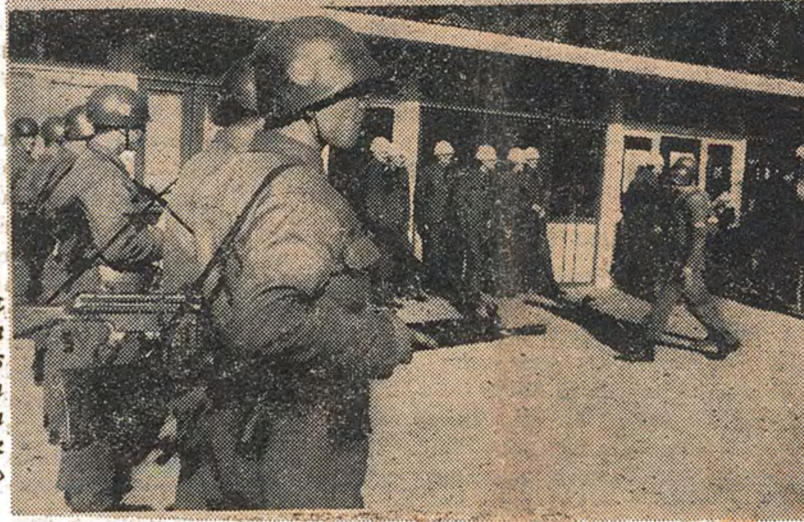
Y. Ergündoğan
tarafından bağışlanmıştır
TÜSTAV

Sosyalist

KURUCUSU: Dr. HİKMET KIVILCIMLI
SAYI: 48 29 Kasım 1977 Salı FİATI: 300 Krş.

DÜŞÜNCE VE DAVRANIŞ BİRBİRİNDEN AYRILMAZ!

SOSYALİST FORUM'UN DERSLERİ

Sosyalist Forum'da Finans Kapital'in aldığı «Güvenlik Önlemleri»

Vatan Partisi ile uzaktan yakından ilgilenenler, onun gerici finans - kapital cephesine karşı, İlerici Halk Cephesini örgütleme siyasetini güttüğünü bilirler. Dostları da, düşmanları da bir noktaya kadar, Vatan Partisi'nin **Cephe siyasetini** susuşla geçiştirmeye çalıştılar. Ama, sökmedi. Susuş, sol cephede Vatan Partisi'nin cephe çalışmaları yok sayılarak ansızın UDC kılığında patlak verdi. Vatan Partisi, senlik - benlik davası gütmeden, çağrıyı olumlu bularak, UDC çağrısı yapanlara yeri, günü, gündemi belli somut çağrı yapmaları gerektiğini bildirdi. Çok geçmedi, UDC sözcüğünü ağzına alan DİSK bir buhran içine düşürülerek parçalanma, bölünme noktasına getirildi. DİSK'in başına gelenler cepheleşme düşüncesinden bağımsız değildir.

I. Olağan Kongresinden bu yana, Halk Cephesi siyasetinin takipçisi ve uygulayıcısı olan Vatan Partisi, sosyalist ve demokratların dikkatinin cephe konusuna toplandığı bir momentte cephe sorunu üzerinde lâfı kesmek ve pratik bir çözüm bulmak amacı ile harekete geçti. İlk olarak kendi dışındaki dört sosyalist partiye "Halkın önünde cephe sorununu tartışıp, sonunda bir **karara bağlayacak bir Forum** veya **konferansın** veya başka bir platformun" **ortakça örgütlenmesi** için çağrıda bulundu. İlk toplantı için 19.9.1977 Pazartesi saat 14.00'te Vatan Partisi Genel Merkezi gösterildi. Bu somut çağrıyı TİP susuşla karşıladı. Susuşun gerekçesini öğrenmek için yeniden teşebbüse geçildi. TİP Genel Başkanıyla görüşüldü. TİP'in sekter ve kapalı - kapıcı tutumunda bir değişiklik yoktu. Onların rahatlığı, Türkiye'deki siyasî şartları toz pembe görmelerinden ileri geliyordu. Türkiye'de faşizm tehlikesi hayaldi! Faşizmin kitle tabanı - zemini yoktu! Burjuva demokrasisi demir gibi sağlamdı! Onun için, Sosyalistlerin Birliği veya Cephe gibi anti - püftenliklerle oyalanıp vakit kaybedilmemeli, bir an evvel parlamentoya kapağı atabilmenin yolu yordamı bulunmalı idi.

Güçbirliği anti - emperyalist, anti - faşist Halk Cephesi kavramlarını ağzından düşürmeyen TSİP, daha önceki tavrını devam ettirdi. Vatan Partisi'nden gelen her türlü teklifi susuşla geçiştirme ve kulak ardı etme tavrını "devrimci siyaset!" diye sürdürdü. İşçi sınıfı kibir ve gururdan nefret ederken, TSİP yöneticileri Vatan Partisi adını ağızlarına almamaya ve onu yok saymaya önemle dikkat ettiler. Düşüncelerin, siyasetlerin ve önerilerin devrimci olup olmadıklarına bakmaksızın, "ağırlığa", "yoğunluğa", "büyüklüğe" göre hareket eden TSİP yöneticileri, bu davranışları ile küçük burjuva siyasetini temsil ettiler.

Nitekim, ortakça 'Forum, konfe-

(Devamı 3. Sayfada)

VATAN PARTİSİ'NE SUİKAST!

20 Kasım günü saat 18.30'da Vatan Partisi Genel Merkezi, finans - kapital ajanlarınca bombalandı. Büyük bir şans eseri Vatan Partisi bu suikastten beş yaralı ile kurtuldu. Büyük bir şans diyoruz, çünkü olay: boş bir parti binasına rastgele savrulmuş bir teneke kutunun patlaması değildi. Olay: Altı katlı sağlam binayı tahrip eden, çevre binaların camlarını uçuran, sesi çok uzaktan duyulabilen bir patlayıcı maddenin genel merkez kapısına, profesyonel ajanlarca yerleştirilmesidir. Olayın hedefi, Vatan Partilileri "korkutmak" değildir. Olayın **hedefi** 21 kişilik Vatan Partisi Merkez Komitesi'ni ve Vatan Partisi'ni yok etmektir. Çünkü sabotajcının bombayı koyduğu dakikalarda Vatan Partisi Merkez Komitesi içeride toplantı halindedir. Ajan, bombasını biraz daha dikkatli koymuş olsaydı, beş yaralının en az beş ölü haline gelmesi kaçınılmazdı.

Vatan Partisi'ne bu suikast neden düzenlendi? Bunu anlayabilmek için Vatan Partisi'nin siyasetini, düşünce ve davranışını bilmek gerekir. Çok yazdık, tekrarlamaktan bıkmayacağız.

Finans - kapitalistler ve tefeci - bezirgânlar aşırı vurgunları sayesinde memleketi ağır bir buhrana düşürdüler. Vurgunculuğun ve çapulculuğun sonucu milyonlarca yurttaşımız işsiz - güçsüz bir hale getirilerek, açlığa ve yokluğa mahkûm edildi.

Bu dayanılmaz sefalet şartlarında hak ve varlığını korumak için mücadele eden halkımız, en sinsi ve en sistemli bir şekilde "yıldırma" ve "yok etme" saldırılarına maruz kalıyor.

Bu gerici tedhiş kampanyalarında bu güne kadar yüzlerce işçi, öğrenci, öğretmen katledildi. Binlercesi yaralanarak sakat bırakıldı. Bütün bunlar finans - kapital idaresinin gizli açık cinayetleridir. Bu hayasız gidiş karşısında görevimiz: az gınlaşan ve ilerleyen karşı - devrimi önliyerek Devrimi galip çıkarmaktır. Finans - kapital çetesi, yani MC idaresini devirmek ve yerine Demokratik Devrimci bir Halk İdaresini kurmaktır. Bunu yapabilmemiz için, halkın gücünün birleştirilerek, örgütlenerek, mücadeleye sevkedilmesi gerekir. Bugün, halk güçlerinin bir cephede toplanarak örgütlenmesinde ve yönlendirilmesinde yakalanacak ilk halka Sosyalist Partilerimizin bir blok kurmasıdır. Sosyalist Partilerimizin, **belirli bir program** üzerinde anlaşarak **ortak bir liderlik** kurması ve **ortak düşmana karşı ortak davranışın** sağlanması Halk Cephesinin ilk adımıdır. Halk cephesinin inşaasına bu noktadan başlanır.

Vatan Partisi'nin, Türkiye'deki durumu; görüşü ve izlediği siyaset kısaca budur. Bu siyaset doğrultusunda I. Olağan Kongresinden bu yana sürekli pratik girişimlerde bulunmuştur. Vatan Partisi'nin bu teşebbüslerinden "Sosyalist" okurları haberdardır. Vatan Partisi'nin Cephe siyaseti doğrultusundaki son adımı en geniş demokrat ve sosyalist çevrelerce bilinmektedir. Bu adım, Türkiye Emekçi Partisi ile beraber düzenlediği, sosyalist parti ve grupların davet edildiği "Türkiye Solunun Durumu ve Cephe" konulu sosyalistler arası forumdur. Sosyalist ve demokrat çevrelerin foruma gösterdiği ilginin eleştirisi ayrı konu. Ama finans - kapital çetesi MC Foruma gereken önemi verdi. Önce kanunları çiğniyerek Forumun bildirimi ile ilgili "alındı" belgesini vermedi. İkinci defa bildirim verilmek zorunda kalındı. Arkasından forumun afişlerini asan parti militanları göz altına alındı. Toplantı günü Forum'a gelenlerin üzerleri bir bir arandı. Toplantı, polis ve jandarma birliklerinin sıkı kuşatması altında yapıldı.

Forum yapıldı. Ama, Halk Cephesi siyasetini ve pratiğini izleyen Vatan Partisi'ni, MC çetesi unutmadı. Bu siyasetin ve bu pratiğin sahipleri caniyane bir planla "katledilmeli" idi. Gizli bir ajanın koyacağı tahrip kalıbı veya bomba ile Vatan Partililer **"havaya uçurulmalı"**, hiç kimsenin **"parçası"** dahi bulunmamalı idi. Görünmeyen sinsi düşman planını uyguladı. Ama, umduğu sonucu alamadı. Arkasının geleceğinden hiç şüphemiz yok. Bu olay, bir gerçeği bir kere daha ispatlamıştır. Bugün, finans - kapital cephesini it gibi korkutan şey, kendi cephesine karşı, bir cephenin örgütlenme ihtimalidir. Bu gerçeği anlamak istemeyen Sosyalistler, bu olaylar üzerinde kafa yormalıdır. Türkiye'de her kim gerici emperyalizm cephesine karşı, bir cephe kur-

(Devamı 3. Sayfada)

CHP Nereye Gidiyor?

Ecevit, "Türkiye'nin bu hükümetle kışı çıkarması olanaksızdır." dedi. Yine Ecevit, '11 Aralık mahallî seçimlerinden sonra CHP'nin iktidar olabileceğini' söylüyor. Ancak, CHP iktidar olmak için finans - kapitale karşı mücadele vermiyor. Mücadele etmeden, kavga vermeden iktidar olacağını bekliyor. Yani "Umut" Ecevit, finans - kapitalden iktidar umuyor. Halk ile birlikte kavga vermeden kurulacak iktidarlar, CHP iktidarı da olsa finans - kapital iktidarı demektir. Onun çıkarlarına hizmet edecek demektir. CHP ise bunu halktan gizliyor.

5 Haziran seçimlerinden bu yana, CHP, MC partilerinden çıkacak 12 "vicdanlı" milletvekilinin kendisini iktidar yapacağını bekliyor. Adeta bütün mücadele stratejisini bu temel üzerinde odaklaştırıyor. Ve buna paralel olarak finans - kapitale yaranarak onun desteğini sağlamaya çalışıyor. İçinde bulunduğu bu olağanüstü buhran dönemini, bugünkü MC partileriyle aşabileceğinden pek emin olmayan finans - kapital ise, bir yandan muhtemel bir CHP - AP koalisyonu için CHP'yi ehlileştirip aleste tutarken, öte yandan bu sayede CHP'yi nötrleştirerek muhalefetini engelliyor. CHP bugün MC'ye karşı nötr durumdadır. Yani ne MC'ye taraftır, ne de ona tutarlı bir muhalefettir. Azgınlaşan hayat pahalılığına, zamlara, devalüasyonla-

(Devamı 3. Sayfada)

Vatan Partisi'ne Saldırı Protesto Edildi

Vatan Partisi Genel Merkezine yapılan bombalı saldırı, Sosyalist Partiler ve Demokratik kuruluşlarca protesto edilmiştir.

TEP Genel Başkanı Mihri Belli, patlamanın ertesi günü Vatan Partisi'ni ziyaret ederek, VP Genel Başkanı M. Özler ile ortak bir basın toplantısı yapmıştır. TEP'in konuyla ilgi basına verdiği protesto bildirisi aynen şöyledir :

21.11.1977

TEP BASIN BİLDİRİSİ

TEP Genel Başkanı Mihri Belli Merkez Komitesi toplantı halinde iken Vatan Partisi Genel Merkezi'nin bombalanması olayını VP'nin anti - emperyalist ve anti - faşist Cephe'nin kurulması yolunda çalışmalarıyla ilgili olduğunu belirtmiş ve "bu gibi saldırılar devrimcilerin bilincini bilemekten öte sonuç vermez." demiştir. Demecin tam metni aşağıdadır.

"Merkez komitesi toplantı halinde iken Vatan Partisi Genel Merkezi emperyalizmin ve işbirlikçi sermayenin gizli vurucu gücü tarafından bombalandı. Beş yaralı ve büyük hasar var. Bu alçakça saldırı Vatan Partisi'nin özellikle son günlerde tüm demokratik güçleri kapsayan sosyalistlerin ön ayak olacağı bir demokratik cephe kurulması yolunda yoğun çalışmalarıyla ilgisiz değildir. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin en çok korktukları şey solda birliktir. Bu yolda girişimlere tepki göstermeleri doğaldır.

Ülkemizin iktisadî iflasa sürüklendiği bu bunalımlı günlerde emperyalizm, özellikle ABD emperyalizmi, onun sömürülen ülkelerde istikrarsızlık yaratmada uzman olan casusluk örgütü Türkiye şubesi boş durmuyor. Birbirini izleyen faşist saldırıların, siyasî cinayetlerin arkasında bu kuvvet vardır. Amaçları satılmış kuklalarına ülkenin yönetimine tümüyle el koymaları için gerekli ortamı yaratmaktır. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin bu tertiplerine karşı uyanık olalım.

Vatan Parti'li yoldaşlarımıza geçmiş olsun der ve kendileri ile tam bir dayanışma durumunda olduğumuzu belirtiriz. Bu gibi alçakça saldırılar bizim devrimci bilincimizi bilemekten öte sonuç vermez. VP'li arkadaşlarımızla anti - emperyalist ve anti - faşist cephenin sosyalist

(Devamı 3. Sayfada)

Yürüyüş Dergisi'ne Açık Mektup

Sayın Yönetici,

15 Kasım tarihli derginizde "Bir Forum ve Düşündürdükleri" başlıklı yazınızda, VP ve TEP'in 13 Kasımda ortaklaşa olarak düzenledikleri "Sosyalistler Arası Forumu" eleştiriyorsunuz. Ancak yazınız maalesef ciddiyetten yoksun bir yazıdır. Biz sizden daha ciddi eleştiri ve öneriler beklerdik. Bir demagoji ile Foruma kara çalmaya çalışmanızı değil, Forumun özünü ve taşıdığı anlamı, Sosyalist hareketimize getireceği ve getiremiyeceği yararları, forumdaki tartışmaları eleştirmenizi beklerdik.

Söz konusu yazınızda, Cumhuriyet gazetesinde çıkan forum ilanının fotokopisini aynen almışsınız. Maksadınız ÇAĞRILILAR sütunundaki Türkiye İşçi Partisi'nin varlığını okuyuculara göstermek olsa gerek. Hemen altında bir Alicengiz oyunuyla çağrılıları, KATILANLAR yaparak, "TİP, daha önceden VP'sine gönderdiği mektupta foruma katılmayacağını açık açık bildirdiği

(Devamı 3. Sayfada)

BAYRAM SONRASI

Türkiye'mizde son günlerde politika kiremitliğindeki tıkırtılar çoğaldı. Ankara diyarındaki politikacılardan her kafadan bir ses geliyor. Ve sesler şimdilik **"Bayram sonrasına"** diye bastırılıyor. Türkiye birkaç yıldır, ha düştü ha düşecek derken bugüne gelindi. Böylece yürünen yolun önemli bir konağına vardık. Problemler artık o kadar yığıldı ki, eskisi gibi **uzaklara erteleme** şansı da pek kalmadı. Pek çok problem bayram sonrasına atılıyor. Yani topu topu 8 - 10 gün sonrasına. Türkiye bu kadar sıkışık. Bu sıkışıklığın somut belirtileri olan, son günlerin birbiri üstüne yığılan olaylarını alt alta sıralayalım.

Ekonomi tabanında, IMF heyeti son ziyaretlerinden birisini daha yaptı. Merkez Bankası kasalarındaki **"çok gizli"** ekonomi belgelerini inceledi ve bayram sonrası dönmek üzere Washington'a uçtu.

Sonra, IMF'nin, gazete satırları arasına sıkışan önerdiği % 18'lik yeni bir para düşürme (kalpazanlık) isteği de, MC tarafından vatandaşa bayramı zehir etmemek için olacak, bayram sonrasına ertelendi.

Politika arenasında, AP'de çözülmeler başladı. CHP **"Çankaya Hükümeti"** iken tam asker nizamında, hepsi boy sırası, kurulmuş saat muntazamlığındaki AP'li parlementer robotlar, şimdilerde vızıldanmaya başladılar. Ne oldu, aradan 2,5 ay ya geçti ya geçmedi. O hergün Meclis grup odasında tam kadro toplanıp, liderlerinin nutkunu şakşaklıyan, yeni talimatlar alıp sonra hemen evlerine dönen uslu çocuklara kim elma şekeri gösteriyor? Bu ağız şapırtıları neden? Dün **"Demirel'in sağ kolu"** Nuri Bayar istifa etti, ardından iki AP'li Milletvekili. Fakat hepsini de Demirel, şimdilik geri aldırabildi. Yani istifaların esas patlaması da bayram sonrasına bırakılmış oldu.

Ecevit hükümetten alaşağı edileli beri, bir deli çocuğun (MC) sağa sola fırlattığı taşlardan nasibini almamak için, bir köşe duvarından yarım göz etrafı seyrederken bayram geldi, birden dili çözüldü, konuşmaya başladı, meydanlara çıktı.

MC yeniden kurulduğunda **"yardım etmeliyiz"** diyen sanayiciler şimdi ne yapıyor? Onlar da aynı bayram havasında. Sanayi Odaları Başkanı, Ticaret Odaları hep aynı teşhis üzerinde birleşiyor ve **"bu iktidarın gayri ciddî tutumları ekonomiyi daha dar boğazlara sürüklemektedir"** diyorlar.

Düne kadar seçilemeyen Meclis Başkanlığı birdenbire CHP, MSP ve bir kısım AP'lilerin desteği ile seçiliveriyor. Tam 5,5 aydır çalışmaz durumda olan Meclis, garip bir çiftleşme sonucu başkanına kavuşturuldu.

Hepsinden önemlisi, IMF Heyeti Ankara'dan uçağa binmeden önce, Heyet başkanı **"siz önce siyasî istikrarı sağlayın"** öğüdünde bulunuyor.

Bütün bu bayram şenliği neden? IMF'nin ikide bir gelip gitmesi, parababalarının hep bir ağızdan tutturdukları şikâyetleri, Ecevit'in meydanlara yeniden düşmesi, meclislerin başkanına kavuşması. Bu olaylar neyin habercisi?

Belli ki bu şenlik, Kurban Bayramı şenlikleri ile birlikte; MC'nin **uğurlanma törenidir.** Yerinde oturmakta ve durmakta iddialı olan **"ağır"** kağnının, yavaş yavaş dönen tekerlek sesleridir.

Böyle ise, NE ALA! denmez mi? Bizde, bütün sosyalistler, demokratlar hergün patlayan top gibi **"MC yıkılsın"** demiyor muyduk, işte gidiyor mübarek. Bizde, şöyle bir dokunduk mu tepetaklak oluverir, ondan sonra bir ooh! çekip, MC'siz bir Türkiye'de bulunduğumuz için sevinemez miyiz?

İşte işin en korkunç yanı, öldürücü pembe rüyası budur.

GELEN GİDENİ (MC'yi) ARATACAK MI?

Bu soruya cevabı ve ihtimal görülebilecek pembe bir rüyayı tuz buz edecek olan ekonomik ve sosyal gerçekliklerimizdir. Onlara birkez daha, en sivri yerlerinden değinerek nereye tam yol, firenleri patlamış bir araba gibi gittiğimizi kavrayabiliriz.

Sosyal Ortamda, bir senato araştırmasına göre **"1971 - 1974 döneminde meydana gelen olaylarda 52 kişinin ölmesine karşılık bu rakam 1975'de 34'e, 1976 yılında ise 90'a yüksel"**miştir. Öte yandan **"1971 - 1974 yılları arasındaki 4 yıllık dönemde toplam 121 saldırı ve çatışma olayı kaydedilmiş, buna karşılık bu olaylar 1975 yılında 159'a, 1976'da ise 593'e ulaş"**mıştır. 1975'teki 34 siyasî cinayet, 1976'da 90'na ulaşıyor. Yani bir yılda 3 kat artmıştır. Bu, halkımıza yöneltilen terörün **3 kat azıttırılmış** olması demektir.

Bu neden böyledir? Çünkü, aynı yıllarda parababalarının ekonomi tabanındaki vurgunları, kendi kanunlarını bile hiçe sayarca azıtmıştır. Çalışan insanlarımızın bu azıtan sömürüye tepkisi ise, her yıl artan cinayetlerle sindirilmeye çalışılıyor. 1977 Bilânçosu henüz tamamlanmadı. Ama sırf 1 Mayıs'ta 40 kişinin toptan katledildiğini hatırlarsak, 1976'yı çok gerilerde bırakacağımız hemen anlaşılabilir.

Vurgun nasıl azıtmıştır? Seçimler öncesi Ecevit şöyle yakınıyordu: **"1976 yılının ilk 10 ayında dağıtılan 165 milyar lira kredinin 35 milyarı tarıma, 6 milyarı sanayiye, 6 milyarı esnaf - sanatkâra, 114 milyarı da büyük tüccara verilmiştir."** Demek hiçbirşey üretmeyen bir avuç azınlık, Türkiye'nin bütün para kaynaklarını kendilerine akıtabiliyorlar. Ekonominin nasıl asalaklaştığını daha iyi gösterecek rakam az bulunur.

Osmanlı İmparatorluğunu batıran, Menderes'i astıran borçlara göz attığımızda: 1970'den beri her yıl % 70'i geçkin bir artışla 36 milyar TL.'den 180 milyar TL.'ye ulaşmıştır. Şu anda parasını ödeyemediğimiz için Irak petrolu kesmiştir. Türkiye'nin bir numaralı parababalarından Nejat Eczacıbaşı **"2 - 3 aya çözüm bulunamazsa hüsrana uğrayacağız"** diye feryat ediyor. Çünkü, parababalarının siparişlerini verip te döviz yokluğundan alamadık-

(Devamı 3. Sayfada)

CEPHE HAKKINDA ANKET

Gazetemiz, **CEPHE** meselesi ile ilgili olarak bir Anket düzenlemektedir. İlerici, Demokrat, Sosyalist kişi ve kuruluşların, Cephe ve bununla ilgili meseleler hakkındaki görüşlerini her sayı bu sütunda yayınlayacağız.

Okuyucularımızın aşağıdaki sorulara verdikleri —1,5 daktilo sayfasını geçmeyen— cevaplarını gazetemiz adresine iletmelerini dileriz.

SOSYALİST

Sorular :

1 — Ülkemizdeki ekonomik ve politik durum hakkında görüşleriniz nelerdir?

2 — Bu genel durumun Sosyalistlere ve Demokratlara yüklediği özel görevler var mıdır? Bu görevler sizce nelerdir?

3 — Devrimci güçlerin oluşturacağı Cephe'nin örgütlenmesinde ilk adım olarak ne düşünüyorsunuz?

4 — Böyle bir Cephe'nin örgütlenmesinin ilk adımında Sosyalist Parti ve eğilimlere düşen görev sizce nedir?

5 — Vatan Partisi'nin Cephe örgütlenmesinin ilk adımı olarak "Sosyalistlerin bir Blok oluşturması" önerisi hakkında ne düşünüyorsunuz?

DÜNYADA NELER OLUYOR

● **İRAN halkının katili, faşist Şah, geçtiğimiz hafta ağababası ABD'nin başkanı Carter ile Washington'da görüştü. Şah Rıza Pehlevi ile Carter, İran'ın Ortadoğu'da ABD Emperyalizminin çıkarlarının nasıl bekçi köpekliğini yapabileceği ve petrol fiyatları konularını görüştüler. Ayrıca İran Şahı 2.5 milyar dolar tutarında Savaş uçağı sipariş etti.**

Ülkede enflasyon oranı % 30'u aşmış, 1977'de kiralar % 55, gıda maddeleri fiyatları % 36 artmıştır. Halk işsizlik ve pahalılıktan kıvranırken, İran'ın ABD'den 1 yılda satın aldığı silahların tutarı 8-10 milyar doları bulmaktadır. Halkın yarattığı değerleri, halka kan kusturarak el koyan faşist iktidar, bunlarla emperyalistlerden silah satın almaktadır. Bu azgın sömürüye karşı çıkan devrimciler ise binbir türlü baskı, işkence, zindan ve cinayetlerle sindirilmeye çalışılmaktadır.

Şah'ın Amerikaya gelişini, protesto eden sayıları 10 bini bulan göstericiler polisle çatışmış, 20'si polis 82 kişi yaralanmıştır. İran'da da devrimci Üniversite öğrencileri gösterilerle faşist rejimi protesto etmiştir. Fakat iktidar bu devrimci eylemleri kanla bastırabilmektedir. Üniversite öğrencilerinin eylemlerine karşılık misilleme olarak hapiste bulunan devrimci öğrenciler kurşuna diziliyor.

● **YUNANİSTAN'DA 20 Kasım Pazar günü yapılan genel seçimlerde,** egemen sınıfların partisi **Karamanlis liderliğindeki Yeni Demokrasi Partisi 174 üye kazanarak parlementoda çoğunluğu tekrar sağlamıştır. Ancak çoğunluğu sağlamasına rağmen eskisine göre 47 üye kaybetmiştir. Daha önceden parlamentoda iki üyeye sahip olan Yunanistan Kominist Partisinin bu seçimlerde 11 milletvekili çıkarması önemli bir başarıdır. «Avrupa Komünizmi eğilimli» iç komünist partisinin de içinde bulunduğu «Beşli Sol Koalisyon ise iki milletvekili çıkarabilmiştir. Kralcı ve Cuntacı Faşist parti: Milliyetçi Hareket Partisi ise 5 üye çıkarabilmiştir.**

● **PORTEKİZ : Türkiye gibi IMF'nin kapana kıstırdığı bir ülke. Egemen sınıfların aşırı vurgun ve sömürüsünün yarattığı ekonomik-politik kriz gittikçe derinleşiyor. Takriben bir aya yakın zamandır sürdürülen IMF ile görüşmeler 15 Kasım'da kesildi. Sebep Türkiye'nin aynısı. IMF'nin, halkın sırtına yüklenmesini istediği aşırı istekler, Portekiz Sosyalist Partisinin azınlık hükümetince uygulanamayacak derecede. Portekiz'in kaderi, Türkiye'nin kaderine olağanüstü benziyor. Üstte IMF'nin dikte ettirdiği şartlar, altta halkın muhalefeti Portekiz hükümetini zor durumda bırakıyor. Hükümetten istifa eden bakanların sayısı dörde çıktı. Soares, Hükümetin 2 hafta içinde istifa edebileceğini söylüyor.**

Portekiz'de Türkiye gibi, yakın dönemde patlamalara gebe bir ülke.

● **ETYOPYA'da iktidarda bulunanan silahlı kuvvetler konseyi başkan yardımcısı yarbay Atnafu Abate kurşuna dizilerek idam edilmişti. Adisababa radyosundan yapılan açıklamaya göre: «Yarbay Abate, Sosyalizme ihanet ettiği, Sosyalizme geçiş için harcanan çabaları engellemeye çalıştığı, kapitalizmi savunduğu ve iktidarı devirmek için karşı-devrimci faşist güçle işbirliği yaptığı» gerekçeleriyle idam edilmiştir. Bu olay, Etyopya devrimci hareketinin, gerici ve emperyalizmle uzlaşmacı unsurları tasfiye ederek, iktidarını pekiştirme yolunda olduğunun göstergelerinden biridir.**

İsrail Saldırılarının Tecrit Olmaktan Kurtarılışı:

ENVER SEDAT'IN İSRAİL ZİYARETİ

Emperyalistlerin **«Tarihsel Ziyaret», «Barışa doğru cesaretli adım», «Barış davasına bir katkı»** diye yutturmaya çalıştıkları Enver Sedat'ın İsrail gezisi geçen haftalarda gerçekleşti.

Enver Sedat'ın İsrail ziyareti Arap halklarının kurtuluş mücadelesinin temelli düşmanlarının İsrail, emperyalizm ve Arap gericiliği olduğunu gösterdi. Ziyaret, emperyalistlerin sevinç çığlıkları ile gerçekleşti. Kan dökücü uluslararası finans-kapital «barışçı» gözükmek için iyi bir fırsat yakaladı; bu fırsatı büyük bir gürültü ile değerlendirmeye çabaladı.

İSRAİL DEVLETİNİN İKİ TEMELLİ MÜTTEFİKİ: Emperyalizm ve Arap gericiliği.

Batı emperyalistlerce zorla ümmet olmaktan çıkarılıp millet haline getirilen yahudilerin oluşturduğu İsrail devleti, 1948 den beri birçok Arap ülkesi ile savaş yapmış ve bazıları ile hala savaş halindedir. Emperyalistlerin başta petrol gelmek üzere, diğer pek çok menfaatlerinin bekçi köpekliği görevini, İsrail 1948 den beri yerine getirme gayreti için de. Filistin halkının topraklarından kovulması, Filistin dışında Sina ve Golan'da Arap topraklarının İsrail işgalinde tutulması İsrail'in bu **«görev»** leri arasında.

1948, 1967 ve 1973 savaşlarındaki genişlemeleri ile, Filistin topraklarında emperyalistlerce kurdurulan İsrail devleti, bugün Güney Suriye'den Kızıldeniz'e kadar uzanan bir alana genişlemiş durumda. İsrail özellikle soğuk harp yıllarında oluşturulan yoğun emperyalist propaganda ile, yuvalarına ikibin yıllık acı ve sefaletten sonra nihayet kavuşmuş, zavallı yahudilerin oluşturduğu, dört bir yanı Yahudi kanı içmeye hazır Araplarla çevrili, barış taraflısı bir devlet olarak tanıtıldı. Ama özellikle 1967 haziran savaşını başlatan İsrail saldırısı ve bu savaştaki büyük İsrail vahşeti, kan dökücülüğü görüldükten sonra bu emperyalist yalanı temellerinden sarsılmaya başladı. Ayrıca 1967 savaşından sonra Filistin Milli Kurtuluş hareketinin güçlü mücadelesi, İsrail devletinin emperyalist yardakçısı, savaş kundakçısı ve terörist yüzünü açığa çıkartmada büyük görev gördü.

İsrail'in bu yayılmacı ve savaş kundakçısı siyasetinin iki esaslı müttefiki vardı: Birincisi emperyalizm, ikincisi Arap gericiliği. Bizzat İsrail'i kurduruluşunda emperyalizmin tayin edici görevi ve şeyhlerde, sultanlarda, krallarda sembolleşen Arap gericiliğinin suskusu ve el altından destekleri bu ittifakın ilk belirtileri idi. 1956 da İngiliz ve Fransız emperyalistleri Süveyş'i millileştiren Mısır'a saldırırken, İsrail'de Sina'nın işgaline girişmişti. 1967 HAZİRAN savaşında Amerika altıncı filosu, uçakları, en güçlü silahları ve radarları ile, İsrail ordusunun en temelli desteği idi. 1973 EKİM savaşında emperyalistlerin rolü değişmedi. Aynı savaşta, Ürdün, İsrail'in doğu sınırlarını «Barış» içinde tutarak İsrail ordusunun Sina ve Golan cephesine yığılmasını kolaylaştırdı. Bütün bu süreç boyunca Arap gericiliği «Müslüman Kardeşler'in gerici komploları, şeyhlerin, sultanların, kralların ilerici, demokrat, anti-emperyalist her hareketi boğan girişimleri ile Emperyalizmin ve İsrail'in en sağlam dostu oldu...

ARAP DEVRİMCİ HAREKETİNİN YÜKSELİŞİ: İSRAİL - EMPERYALİZM ve ARAP GERİCİLİĞİNİN GERİLEYİŞİ

1954 de Mısır'da krallığın devrilmesi, 1956 da Süveyş'in millileştirilmesi Arap dünyasında bir dönüm noktası oldu. Bu dönüm noktası, daha sonra Irak, Suriye, Tunus, Cezayir, Sudan, Libya ve Yemen'deki devrimci dönüşümlerin başlangıcı oldu. Elbette bu devrimci dönüşümlerde duraklamalar hatta gerilemeler olmadı değil; ama Arap halkları geri dönülmez kurtuluş savaşına artık girmişlerdi. 1967 sonrası Filistin Devrimci Hareketinin yükselişi, Arap Halklarının kurtuluş mücadelesini daha da güçlendirdi.

Filistin Devrimci Hareketinin zorlu mücadelesi İsrail siyonizmine ve emperyalizmini zayıf düşürdüğü gibi Arap gericiliğini de geriletti. 1974 Rabat Arap Ülkeleri Zirve Konferansında İsrail saldırganlarının terörist teşkilat olarak nitelediği Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ), Filistin halkının tek meşru temsilcisi olarak kabul edildi. Filistin halkının devlet kurma ve kendi kendini tayin hakkı için mücadelesinde desteklenmesi kararlaştırıldı. Ardından Filistin Kurtuluş Örgütü daha pek çok ülke tarafından Filistin halkının temsilcisi olarak tanındı. İsrail'in sadece kan dökücü teröristlerin hareketi olarak kabul ettiği Filistin hareketinin fedakarca mücadelesinin de katkısı ile artık İsrail'in işgal ettiği Arap topraklarından çekilmesini isteyenler sadece sosyalist ülkeler ve ilerici hükümetler değildi. Emperyalistler bile bu talebi gevelemeye başlamışlardı. İsrail siyonizmi ve emperyalizminin saldırgan ve savaş kundakçısı politikası tecrit olmaktaydı.

ENVER SEDAT'IN İSRAİL ZİYARETİ: İSRAİL SALDIRGANLIĞININ MEŞRULAŞTIRILMASINA KATKI

İşte İsrail saldırganları bu daralan tecrit çemberine hapsedilmek üzere iken, Sovyetler Birliği, Amerika Birleşik Devletlerine Filistin halkının meşru haklarını kabul eden bir bildiriyi kabul ettirmişken, işgal ettiği Arap toprakları üzerinde hak iddia etmede İsrail kendisine tek bir açık taraftar bile bulamaz iken Enver Sedat İsrail'e gitti. İsrail parlementosunda konuştu, «Barış» çağrısı yaptı, eli kanlı siyonist yöneticileri ile kucaklaştı.

Enver Sedat daha İsrail'e yapacağı ziyareti açıklamadan bir gün önce İsrail kara hava, deniz kuvvetleri güney Lübnan'daki Filistin yerleşme merkezlerine saldırmış, bu saldırı da yüzelli Filistin'li kadın, çocuk, sivil vahşice katledilmişti. Filistin'li şehitlerin kanı kurumadan E. Sedat İsrail'in savaş kundakçılığını maskeleyen ihanetine girişti.

Ziyaretin hemen ardından FKÖ temsilcileri Mısır'dan çıkarıldı. E. Sedat İsrail parlementosunda «Filistin halkının meşru haklarının tanınmasını ve Filistin'lilerin kendi devletlerini kurma hakkına sahip olması «gerektiğini söylemişti. İsrail'li siyonist yöneticiler bu görüşlere katılmadıklarını belirtmişlerdi. Şimdi İsrail yöneticileri Filistin devletinin kurulmasında, Filistin halkının meşru haklarının hayata geçirilmesinde en büyük görevi olan FKÖ'nün temsilcilerinin Mısır'dan sınır dışı edilmelerini sevinçle karşılıyorlar. E. Sedat Arap halklarına ihanetinin maskesinin düşmesine aldırmıyor bile. ABD, İsrail saldırganları ile elele, Fas, Sudan yöneticileri ile omuz omuza Arap halklarına ihanetine devam ediyor.

Mısır yöneticilerinin İsrail ve ABD gericilerinin safında yer alması Arap Halklarının İsrail'e karşı mücadelesinde önemli bir zaaftır. Mısır yöneticileri uzun zamandır bu yola girmişlerdir. 1975 de tek taraflı olarak yapılan Sina antlaşması, bu kayışın en belirgin göstergesi idi. İçte işçi ve emekçi sınıflara karşı ve gaddarca zülum ve sömürü yöntemlerini uygulayan Mısır egemen sınıfları, sonunda İsrail ve ABD saldırganlarının yanında açıkça yer almakta çekinmediler. Ama bu ihanet Mısır gericilerinin de yıkılışını hızlandıracaktır. Dışta tüm Arap devrimci ve ilerici güçlerinden tecrit olan Mısır egemen sınıfları artık halkın ve işçi sınıfının yükselen mücadelelerini «İsrail'le savaş» vb. gerekçelerle bastırmalarına haklılık kazandıramıyacaklardır. Bu ihanetin açıkça ortaya çıkışı Mısır'daki demokrat, ilerici ve sosyalist güçlere güç ve itibar kazandıracaktır.

İTTİFAKLAR; HALK CEPHESİ

CEPHE TARTIŞMALARI: 6

SDP

SDP'nin politikasını savunan bir yayın organı olmadığı için bu Parti'nin Cephe ile ilgili görüşlerini etraflıca bilme şansımız azalmaktadır. Bu durumda eleştirimizi eldeki mevcut açıklamalara dayandırarak yapmak yolunu saçeceğiz. Bu açıklamaların ilki, 3/8/1977 tarihli Cumhuriyet gazetesinde çıkan M. Ali Aybar'ın bu konu ile ilgili bir beyanatıdır. İkincisi ise, **Sosyalistler Arası Forum**'un düzenleyicilerine gönderilen katılmama gerekçesini açıklayan mektup ve Forum düzenleyicilerinin bu Parti ile ilgili yaptıkları açıklamadır.

İlk olarak M. Ali Aybar'ın Cumhuriyet'te açıklanan çağrısından başlayalım:

«Demokrasi Cephesinin, ileriye dönük tabanları ile en güçlü kuruluşu olan CHP solu tecrit etmek politikasından vazgeçerek demokrasi cephesinin derhal kurulması için harekete geçmelidir. Faşizme karşı ulusal kongre mutlaka ve en kısa zamanda toplanmalıdır. Demokrasiden yana tüm güçlerin somut bir program üzerinde işbirliği yapması ve parlemento içi ve dışı muhalefetin koordine biçimde faaliyet göstermesi şarttır.» (3. 8. 1977, Cumhuriyet)

SDP somut olarak**«en kısa zamanda» «Faşizme karşı ulusal kongre»** toplanmasını istiyor. Bu kongre muhakkak ki pratik bir ilerleme sağlamalı, en azından bu özlenmelidir. Yani kongredeki tartışmalar, Faşizme karşı somut bir örgütleme ile bitmeli, sonuçlanmalıdır. Zaten, yapılan açıklamada bu sürekli örgütleme zorunluğu **«bir program üzerinde» «demokrasiden yana tüm güçlerin» «koordine biçimde faaliyet göstermesi şarttır»** denerek belirtilmektedir.

Bu haliyle böyle bir kongre olumlu karşılanmalıdır. Elbette sadece karşılanması yetmez, SDP dışındaki **«demokrasiden yana güçler»** böyle bir kongre için SDP'den **somut teklif** bekleme hakkına sahiptir. Önerisini hayata geçirmesini istemek, veya ayni şeyleri düşünüyorsa, veya en azından Emperyalizme ve gericiliğe karşı bir örgütlemeden yana bir davranış içinde ise, böyle bir adımın gerçekleşmesi için SDP'ye candan yardım etmelidir. Bu, ortak düşmana karşı savaşın kanunudur, aksi ortak düşmana tek tek yem olma sonucunu doğuracaktır.

Gerçeklik böyle iken, SDP gazeteye verdiği çağrısından sonra somut bir adım atmamıştır. **«en kısa zamanda»** bir **«Ulusal Kongre»** özlemesine rağmen bunun gerekleri doğrultusunda, **aktif** davranmamıştır. Böylece Çağrı günlük gazete sütunları arasında yüzlerce çağrı gibi **sönmüş, kaybolmuşdur.**

Bu neden böyle olmuştur? Açıklamaya çalışalım.

Cephe yolundaki tartışmaları bir çevçeve içine sokacak ve somut bir sonuca ulaşacak böyle bir kongreden veya konferanstan yana olan Vatan Partisi, daha sonra Sosyalistler Arasında bir Forum düzenlenmesi için diğer partilere ve SDP'ye de çağrıda bulunmuştur. Böyle bir Konferansın, Sosyalist partilerce ortakça düzenlenmesi için yapılan ilk toplantıya gelen SDP yetkilisi; **«prensipçe 5 Sosyalist Parti bir araya gelmeden görüşmelere katılmama»** kararını açıklamışlardır. (Sos. s. 46)

Buraya kadar söylenenlerden iki noktayı tespit etmeliyiz.

Birinci tespit etmemiz gereken nokta **«Demokrasi Cephesinin, ileriye dönük tabanlar ile en güçlü kuruluşu olan CHP solu tecrit etmek politikasından VAZGEÇEREK demokrasi cephesinin derhal kurulması için HAREKETE GEÇMESİ»** (biz majüskülledik) özlemidir.

İkinci tespit etmemiz gereken nokta da, **«prensipçe 5 Sosyalist Parti bir araya gelmeden görüşmelere katılmama»** tavırıdır.

Önce birinci tespitteki CHP'nin **«Demokrasi Cephesinin en güçlü kuruluşu»** olması meselesine değinelim.

Cephenin önüne pek çok isimlendirme getiriliyor. **«Demokrasi», «Halk», «Anti-Faşist»** gibi. Hepsi aynı kapıya çıkar. Bir sosyalist için **«Demokrasi halka inanmakla başlar»** Faşizm ise, Finans-kapital ve onun yedek gücü antika-tefeci-bezirganlığın halka kan kusturmak için başvurduğu en son ve en korkunç silahıdır. Öyleyse böyle bir cephede ister istemez halk denen insanlar yer alacaktır. Onlar da işçi sınıfı, küçük burjuvalar (köylüler, aydın, esnaf, dargelirliler) ve yaban (tekel dışı) burjuvalardır. Mesele böyle konulunca, cephenin **en güçlü** dayanağı, temel direği **işçi sınıfıdır.** CHP işçi sınıfının partisi olmadığına göre cephenin nasıl **«en güçlü kuruluşu»** olabilir? CHP yaban burjuvazinin eğilimlerini temsil ettiğine göre Cephe'nin en güçlü değil, tersine **en kaypak, en kararsız** bir **«kuruluşu»**dur. Buradan **güç nedir?** sorusuna geliriz. Güç; **savaşma potansiyeli ve kabiliyetidir.** Kuru kalabalık güç olamaz. CHP, finans-kapitale karşı savaşta, yapısı gereği her zaman kararsız kalacaktır. Nitekim **koca** Türk-İş Finans-kapitali hiç rahatsız etmezken, bir küçük DİSK 1967'den beri hep işkencelere uğratılmaktadır. CHP'nin peşindeki kalabalığa SDP'nin gözü boşuna takılır. O kalabalık CHP'de oldukça güç olamaz. Burada nicelik, sayıca üstünlük küçümseniyor sanılmasın, tam tersine proleterya sosyalistleri halkın çoğunluğunu devrim yoluna çıkarmak için en kahırlı savaşlara katlanırlar. Ama işte zaten mesele de budur; halkın çoğunluğunu **kazanmak için savaşmak,** yoksa halkın çoğunluğunun kendi eski yargılarına tabii olmamak.

Oysa SDP ne yapıyor? Önce; CHP'den **«solu tecrit etmekten»** "VAZGEÇMESİNİ" istiyor. CHP bu eski huyundan nasıl vazgeçebilir? Bir çağrı, bir dilek ile bu başarılabilir mi? CHP kendi kendine bu yola gelebilir mi? Bunu ummak, ölü gözünden yaş beklemek, yani yaban burjuvaziden devrim beklemek olur. Devrim beklemek hadi aşırı talep oldu diyelim, Faşizme karşı **tutarlı** bir savaş beklemek de, yaban burjuvaziden daha az bir şey istemek değildir. Tutarlılık onun doğasına aykırıdır. Öyleyse nasıl vazgeçer?

Bir tek yolla; işçi sınıfı ve küçükburjuvazisinin yani **«kendi solundakileri»** sağlam bir ittifakla yaban burjuvaları nötralize edebilir veya Cepheye çekebilir. Başka **her yol,** yaban burjuvazinin kuyruğuna takılmak sonucuna varır.

Öyleyse SDP'nin bu yolda, **«vazgeçme» iyi dileğinden** başka bir mücadelesi var mıdır?

SDP bu tek devrimci yolu da **«prensipçe 5 sosyalist parti bir araya gelmeden görüşmelere katılmama»** tavrı ile tıkamaktadır. Elbette bu yolda mücadele edenlerin yolunu tıkayamaz, o sadece kendi yolunu tıkamaktadır. 5 Sosyalist Parti birdenbire, bir buyrultu ile yanyana gelemiyor. Bizzat o partilerin yanyana gelmesi önemli bir mücadele gerektiriyor SDP 5 partiyi bir arada görmek istediğine göre, bu yolda canhıraş kavga veriyor mu?

Böyle bir şey görünmüyor. O zaman, bu söylenenler neye varır? **«5 Sosyalist Parti bir araya gelmeden görüşmelere katılmama»** tavrı ile SDP Sosyalistlerin bir blok kurması mücadelesinden geri çekilir. Böyle bir çabaya **«katılmaz».** Mantık bu olunca sonunda Cephe için CHP'den, **«solu tecrit etme politikasından vazgeç»** mesi rica edilir. CHP bu tür çağrılara en son cevabını **«Küçük Kurultay»** da verdi. Sosyalistlerle Faşistler bir kefeye konarak, sırttan atılacak **«kene»** yapıldılar. Sonra bu devrilen çam **«bazı saygın sol»** lar hariç diyerek kaldırılmak istendi.

SDP bu **«saygın sol»** ların içinde ise, bir diyeceğimiz olamaz, belki CHP o zaman böyle bir dileğe kulak asabilir.

Hayallerden kurtulup toz duman sınıflar savaşına dönersek. CHP'ni **«solu tecrit etmek politikasından vazgeç»** irecek tek yol iyi dilekli çağrılar değil; kendi solundakilerin örgütlü dayanışmasıdır, örgütlü **gücüdür.** CHP'nin kapısına Sosyalist Blokun gücü dayanmazsa o kapı açılmaz. Fakat SDP Sosyalistlerin gücüne güvenmez, o **«Demokrasi Cephesinin en güçlü kuruluşu»** CHP'nin gücüne daha çok güvenir. Böylece SDP, şimdi, mahalli seçim beyanatlarında **«MHP ile CHP'nin maddi temeli aynıdır»** dese de kendi kuyrukçuluğunu örtemez.

SDP, Cephe yolunda CHP kervanındadır.

TEP

TEP'nin Cephe yolunda olumlu denebilecek davranışları olmasına rağmen, bu konuda derli toplu bir görüşü yoktur. **«Bağımsız Türkiye»** de Cepheyle ilgili denebilecek, UDC eleştirileri vardır. Bu eleştiriler arasında, TEP'nin cephe görüşlerini bulup çıkarmaya çalışalım. UDC eleştirilirken şöyle denir : **«Sorun somut olarak konduğunda bugün Türkiye'de İkinci MC'yi düşürmeyi amaçlayayan bir Demokratik Cephe eğer gerçekten «cephe» olacaksa DİSK ve yandaşı bilinen bazı demokratik kuruluşlardan ibaret kalamaz. Bu cephe yığınsal niteliğe kavuşabilmek için mutlaka Türk-İş tabanını da, CHP tabanını da kapsamalı. Türkiye'de çok önemli bir birikimi temsil eden sosyalist hareketin partileşmiş, partileşmemiş kesimlerinin gerçek temsilcilerini cephe içinde yerlerini almalarını sağlamalıdır»** (Bağımsız Türkiye, s. 30)

Önce **«Cephe»** gerçekten **«cephe»** olabilmek için, Türk-İş ve CHP tabanını nasıl içine alacaktır? Özellikle tabandan bahsedilip tepelerden söz edilmediğine göre tepelerden umut yok demektir. Bu umutsuzluk, içinde bulunduğumuz günlerde haklı görülebilir de. Fakat tabanlar gelince tepeler ne olacaklardır, ya değişip, ya zora dayanamayıp geleceklerdir, ya da tepelikten çıkacaklardır. Hangisi olursa olsun, olabilmesi sosyalistlerin birlikte mücadelesini gerektirir.

İşte Cephenin bu yönü TEP'de karışıktır. Cephe önce siyasi partilerin yanyana gelmesini gerektirir. TEP Cephe için; DİSK, onun yandaşları, CHP tabanı, Türk - İş tabanı ve Sosyalist Hareket gibi oldukça belirsiz bir diziliş ortaya koymaktadır. Oysa siyasi parti ve eğilimlerin cephenin örgütlemesi için yanyana gelmesi DİSK ve diğer demokratik kuruluşların pek çoğunun cephede yer alması demek olacaktır. Ayrıca TEP, DİSK ve Sosyalist Hareket diyerek ikisini birbirinden koparmaktadır. Bu bir eğilimin DİSK'in tepesine tünemiş görünmesinden dolayı olsa da haklılık kazanamaz. DİSK ve sosyalist hareket içiçedir. DİSK'e cephe kurma misyonu yüklenemez, bu yolda baskı unsuru olabilir. Çünkü, başta cephe siyasî iktidar savaşı verecektir, bunu ise siyasi partiler yürütür. İkinci olarak DİSK'in cephede yer alabilmesi onun bünyesindeki siyasi eğilimlerin cepheleşmiş, ya da cephede yer almış olmaları gerekir. Nitekim DİSK tepesinin bir bölümü UDC çığlığı atmasına rağmen CHP'li diğer kesim geri çekiştire çekiştire UDC'nin iflâsına varılmıştır. DİSK'in cephede yer alması içindeki siyasetlerin bir cephede yer almasından geçer.

Eğer Cephenin örgütlenmesinin, siyasi parti ve eğilimlerin bir ortak programda anlaşmalarından geçtiği kavranmazsa, o zaman siyasi partilerden pekçok sendika ve demokratik kuruluşa kadar çok geniş bir örgütler dizilişi karşısında kalınır. Siyaset hiyerarşi de öne konmazsa bunun sonu **yönsüzlük** olur.

TEP'in Cephe yolunda davranışına bir önemli frende kendine göre **«Proleterya Partisinin YOK'luğudur.** Kendisini, **«yaratacak bir öncü birliğin, Proleterya Partisinin parçası»** olarak görür. Proleterya Partisinin yokluğu iddiasında olanların, onu en kısa zamanda **«yaratma»** çabalarına kimse bir şey dememeli. Bu doğaldır. Ama bu çabalar, içinde bulunduğumuz şartlara, Cephenin örgütlenmesini engeller biçime sokulursa affedilemez. (Bu konudaki derinliğine eleştiri **Partisiz eğilimler ve Cephe** bölümünde yapılacaktır. Şimdilik bu kadar değinerek geçiyoruz.)

TEP CHP için ne der?:

«Etkin mücadele ile CHP yönetiminin bu konudaki olumsuz tutumu giderilebilir ve giderilmelidir.» (a. y.)

İşte TEP'in pratikte olumlu davranışlarının kaynağı bu olmalıdır. **«etkin mücadele»** için kendi yordamınca davranmaktadır.

Fakat yukarda açıkladığımız siyasete hiyerarşi tanımazlık (yönsüzlük) ve proleterya partisinin yokluğu tezleri TEP'nin cephe yolundaki davranışlarını olumsuz yönde etkilemektedir. Ve kendi kafalarında, özellikle Proletarya Partisi sorunu çözümlenmedikçe, bu olumsuzluk ve zikzaklar kaçınılmazca devam edecektir.

«Devrim Nedir?» Kitabı Üzerine

(Baştarafı 4. Sayfada)

yığınların hareketi devrim yaratır. Ancak, devrim bir kitle hareketi olduğu gibi, kitle hareketi de ancak bir parti hareketi ile yürür. Bu bakımdan devrimle kitlelerin ilişkilerini göz önüne getirmek için, bir yandan devrimle doğrudan doğruya kitlelerin, öte yandan kitlelerle Partinin karşılıklı ilişkileri bilinmelidir.»

DEVRİM DURUMU:

«Devrim ne zaman ve nerede olur? Yahut bir yerde devrimin gelip kapıyı çaldığı nasıl anlaşılır? Tek sözle devrim sitüasyonu, ihtilal durumu ne gibi alametlerden belli olur?

«Bir memlekette devrim durumunun var olduğunu söyleyebilmek için, o memlekette bir takım şartlar ve alametler bulunmalıdır.» Bu bölüm, devrim durumunun şartlarını ve belirtilerini ortaya koymakta.

İSYAN: Bu bölüm, Kitleler içindeki devrim mayalanışının fiili biçimde patlak vermesi olayını ve isyan olayında işçi sınıfı devrimcilerinin görevlerini ve rollerini şu başlıklar altında açıklamakta:

1 — İsyanı Teşkilatlandırma Gereği, 2 — İsyan Basamakları, 3 — İsyan Anı, 4 — İsyan Kuvvet İster, 5 — İsyan Teşkilatı, 6 — İsyan Hareketinin güdülmesi, 7 — Partizan Hareketi.

«Gerçek Devrimciler,

1 — Ne isyanla oynarlar ve isyanı ellerine yüzlerine bulaştırırlar,

2 — Ne de kollarını kavuşturup isyanın gökten inmesini beklerler...»

«Devrimcilik, her iki çeşit sapıtmadan uzak kalınarak, herşeyi yerli yerinde, vaktinde ve zamanında, tam ve kesin olarak yapmaktır.»

GEÇİCİ DEVRİM HÜKÜMETİ: «İsyan başarıyla sonuçlandı. Devrimi ayakta tutmak için geçici (gelgeç) bir devrim hükümeti kurulur. Bu gel geç devrim hükümeti nedir? Ve pro letarya devrimcileri onunla nasıl ilgilenirler? Proletarya devrimi, hemen bir çırpıda sınıfsız toplumu yaratmayacaktır. Sosyalizme varmak için bir ara geçit devri gerekir: O geçit devri Proletarya Diktatörlüğüdür. Geçici Devrim Hükümeti, Proletarya Diktatörlüğünün başlangıcıdır.

Bu bölümün başlıkları da şunlardır:

1 — Ütopi değil Gerçek Prose, 2 — Proletarya Diktatörlüğü, 3 — İşçi ve Köylü Sınıflarının Demokratik Diktatörlüğü, 4 — Gelgeç Devrim Hükümeti Nedir?, 5 — Gelgeç Devrim Hükümetinin görevleri ve Karakteri, 6 — Geçici Devrim Hükümetine Katılmalı mı?, 7 — Devrim hükümetine Katılma Şartları.

TERÖR : «Her büyük ihtilal hareketi kendisine karşı kullanılan zorba kuvvete şiddetle cevap vererek büyür ve üstün gelir. Buna «TERÖR» (Tedhiş: Zılgıt) adı verilir.»

Bu bölümde de, Terör Prensibi, Proletarya İktidarından Önce Terör ve Kızıl Terör (Proletarya İktidarında Terör) incelenmekte.

DEVRİM NEDİR, Devrim problemini en özlü ve anlaşılır biçimde, ustalara sadık biçimde kalınarak ortadoksça değerlendirilen bir çalışma. Yazıldığından bu yana 30 yıldan fazla süre geçmesine rağmen bu konuda sosyalist ortamımızda başka bir kitap henüz yok. «Devrim Nedir» in bu ilk legal basımı, kitaptan en geniş faydalanma imkanlarını geliştirdiği için ayrıca önem taşıyor.

SOSYALİST FORMUN DERSLERİ

(Baştarafı 1. Sayfada)

rans veya başka bir platform" **düzenleme çağrılarımıza** kulaklarını tıkayan TSİP yöneticileri nihayet, Foruma davete, şu oportünist cevabı lütfetmek zorunda kaldılar : "...bu konuda bir forum düzenleme girişiminizi ilke olarak olumlu karşılıyoruz. Ancak hemen ifade edelim ki, böylesine önemli bir meselenin «forum»larla çözüme ulaştırılabileceğine ihtimal vermiyoruz..."

Demek ki, TSİP'in bir görüşü varmış. Neymiş? "...böylesine önemli bir meselenin forumlarla çözülemeyeceği..." Bu "görüş" tam forum günü bildirilecekti de, ne diye bildirmemek için bu kadar inat edildi? Bir an önce insanca cevap verilse de "çözüm getirmeyecek örgütlenmeler" üzerinde devrimcilerin vakit, nakit ve enerji kaybetmeleri önlense olmaz mı? Olmaz. TSİP ortakça örgütleme çağrılarından, hazırlık çalışmalarından fellik fellik kaçar. Doğru veya yanlış bir iş kotarılıp buyurun dendiği zaman da, "hayır, böylesine önemli bir mesele forumlarla çözüme ulaştırılamaz." denilerek **forumdan da kaçılır.** Peki, kardeşim şu "Sosyalistlerin Birliği ve Cephe nasıl gerçekleştirilecek" dendiği zaman da: **"Bizce şu anda esas yapılması gereken çok daha köklü çalışmalardır... Mücadelemizin temel kavramları üzerindeki görüşlerin ele alınacağı ve ortak noktaların ön plana çıkartılacağı ciddi** ve **gerçekten** sonuç verici çalışmalara ihtiyaç vardır." Denilerek "çok daha köklü çalışmalar" "temel kavramlar üzerindeki görüşler" bahanesi ile ve üstelik yapılmış bir çalışmayı "ciddî" ve "sonuç verici" bulmayarak, soruna pratik çözüm önermekten bir kere daha kaçılır.

Ve en sonunda **"Partimizin böylesi girişimleri olduğu bilinmektedir"** denilerek, TSİP kendisini temize çıkartıyor veya çıkardığını sanıyor. Arkasından bir sürü "ilke - tilke" laf ebelikleri, kaçışı gizlemek için örtü olarak kullanılıyor.

TSİP'in "Sosyalistlerin Birliği ve Cephe sorunu" karşısında düşünce ve davranışları bunlar olmakla birlikte pratikte Foruma katılmayışlarını şu gerekçe ile izah ediyorlar : "Bizim değerlendirmemize göre bu Forum öngördüğümüz şartı sağlayamamıştır. **Önem verdiğimiz** üç siyasî çizgiden ne TİP, ne İDD, ne de Özgürlük Yolu bu forumda bulunmamaktadır. Bunların bulunmadığı bir çalışmanın Türkiye'deki anti - emperyalist, anti - faşist siyasî yelpazeyi temsil etmekte bizce önemli eksiği vardır. Bu nedenle gerçekten olumlu karşılamamıza rağmen foruma iştirak etmemiz mümkün olamamaktadır."

TSİP burada da "önemli eksiği olmakla birlikte forumu gerçekten olumlu karşıladığını" söylüyor. Bu sözlerin bir an için yukarıda söylenen sözlerle çelişkisi olmadığını kabul edelim. TSİP yöneticileri, "gerçekten olumlu karşıladıkları" **bu girişime** "önem verdikleri üç siyasî çizgiyi" çekmek için hangi çabayı göstermişlerdir? Bundan hiç söz edilmiyor. Bir girişimi "gerçekten olumlu" karşılayan bir kişinin, bir partinin eğer düşüncesinde samimi ise o yönde canla başla çalışması gerekirdi. TSİP'in böyle somut ve aktif bir davranışı yok. Pasif, tabi, hazıra konucu bir davranışı var. Onlar olsa idi ben de gelirdim. Onları getirmek için mücadele veriyor musun? Önemli olan bu. Biz böyle bir mücadeleye tanık olmadık.

Ayrıca, TİP'in bu konulardaki tavrı kapalı - kapıcı tutumu belli **veri** sayılabilir. Bu tür tepeden, sosyalistler arası ittifak çalışmalarından bir yarar ummuyor. Onun için bu çalışmalara katılmıyor. Bu durumda, TİP'e bağlı tavır koyan TSİP, daha ne kadar bekleyecektir? O belli değil. Gene, sosyalistlerin birliği ve cephe için aktif, insiyatifli mücadele yok. Bu işin ise beklemeye ve bekleşmeye tahammülü yok. Bu, gözden kaçırılıyor. TSİP'in tutumu özet olarak bu.

SDP Vatan Partisi'nin çağrısına katıldı. Ne var ki, bu katılma gerçek manada bir iş yapma veya bir şey örgütleme anlamını taşımıyordu. Çağrıya **usulen** olumlu cevap verildi. SDP temsilcisi "beş parti gelmedikçe **görüşmelere** katılınmayacağını" ifade etti. Ama, bir "konferans" veya "forum" düzenlendiği taktirde SDPnin böyle bir toplantıya katılacağını ifade etmişti. Daha sonra SDP foruma davet edildiği zaman, Bay M. Ali Aybar "...Türkiye solunun, şimdilerde birleştirilmesi olanağını" görmediğini "heyecanın egemen olduğu bu gibi forumların.." faşizmle savaşın stratejisini ve yöntemlerini saptamak gibi, hesaba kitaba dayalı bir uğraşa pek elverişli bir ortam" olmadığını, "Türkiye solunun önemli bir kesiminin foruma çağrılmamış olmasını" foruma katılmamaya gerekçe olarak gösterdi.

Böylece SDP'de başlangıçtaki sözünden caymış, geriye doğru bir adım atmış oldu. Hazırlık ve örgütlenme çalışmalarına katılmak için "Beş partinin bir araya gelmesini" şart olarak ileri süren SDP, bu şartın yerine gelemediğini bildiği halde, bu defa da, "Türkiye solunun birleşme olanağının olmadığını" yani **olanaksızlığı** gerekçe olarak gösteriyor. Bu kanıya nereden varıyor? O belli değil. Bütün bunlar kaçış için yeterli görülmemiş ki, daha sonra yeni yeni gerekçeler ilave ediliyor.

Netice olarak, Vatan Partisi'nin somut çağrısına katılan, gerçekten iyi niyetle birşeyler yapılması için davranan TEP oldu. Türkiye Emekçi Partisi ve Vatan Partisi "Sosyalistlerin dağınıklığına asgarî ölçüde olsun bir çare bulabilmek ve böylece cephenin ilk adımını atabilmek için" Sosyalistler Arası Forumu düzenlemeye karar verdi. Daha sonra ortakça, kararın uygulanmasına geçildi. Bu ortak çalışma, teorik görüş ayrılıkları olmasına rağmen Vatan Partisi ve Türkiye Emekçi Partisi arasındaki bağları kuvvetlendirdi. Bu noktada, Türkiye Emekçi Partisi ve Vatan Partisi'nin bir eksik davranışının olduğunu atlayıp geçmeyelim. Gerek forumun pratik işlerinin yapılması safhasında Kurtuluş Sosyalist Dergisi militanlarının canla başla çalışması, gerekse katılan temsilcilerle yaptığımız görüşmelerden edindiğimiz izlenim, gerekse katılmaktan vazgeçen Devrimci Yol Dergisinin sitem dolu gerekçesi bize şunu gösterdi : **Forumun** daha geniş bir sosyalist çevrenin ortak çalışması ile düzenlenebileceğini daha geniş bir çevrenin foruma sahip çıkacağını, bunun sonucu daha güçlü ve başarılı bir forumun gerçekleştirilebileceğini. Oysa, Vatan Partisi ve TEP vakit kaybetmeme kaygısı ile hareket ederek forumun bütün yükünü üzerlerine aldılar, forumun düzenlenmesine mutlaka katılabilecek unsurları dışta tutarak ortak bir davranışda bulunmaktan mahrum ettiler. Yapılacak şey forumu örgütleme çalışmalarını yalnızca beş partiyi çağırmak değil, daha sonra foruma davet edilenlerin hepsini çağırmak olmalıydı. Neticede, foruma katılanlar, forumu örgütleyenler olacak, bu ortak davranış çalışmaya katılanları birbirlerine yaklaştıracak, bu arada tezler önceden tartışılarak iyi kavranmış ve hatta forum sonucu **belirli pratik** çözümlere varılmış olunabilecekti. Sosyalistler Arası Forum hazırlık yönünden bu zaafı içinde taşımaktadır.

Pek çok çevreden foruma davette hangi prensibe uyulduğu sorulmaktadır. Vatan Partisi ve TEP gerici emperyalizm cephesine karşı olanların bir cephede örgütlenmesinden yanadır. **Bu bakımdan, Sovyetler Birliği'ne karşı olanların** İlerici Halk Cephesinin örgütleme adımlarından biri olan sosyalistler arası foruma davet edilmemelerinden doğal bir şey olamaz. Bu prensip ışığında büyük - küçük farkı gözetmeksizin isim veya cisim olarak kim varsa davet etmekte bir mahsur görülmemiştir. Büyükler küçüklere tepeden bakmaktan vazgeçmeli veya onlarla bir arada bulunmaktan korkmamalıdır.

Forumun hazırlık safhasında yapılan bir başka hata da foruma katılacakların kesin tesbitinde yapılan gecikmedir. Oysa, forumu örgütleyicilerin yapması gereken iş bir an evvel katılacaklarla forumdan önceki günlerde birkaç ön toplantı yapmak olmalı idi. Bu ön toplantılarda tezleri karşılıklı olarak tartışmak ve önerileri daha iyi kavramak ortamı yaratılmış olurdu. Bu ön toplantılar forumun yükünü büyük ölçüde hafifletecek ve forumun başarılı bitmesini sağlayabilecekti. Hatta foruma katılacaklar arasında görüşmelerin çok önceden başlamasında yarar olabilirdi. Bu görüşmeler tarafların foruma çok iyi hazırlanmalarını, foruma hazırlıklı gelmelerini teşvik edebilirdi. Ama, olanlar tam bunların aksi idi. Forumdan önceki gece yapılan birkaç saatlik toplantı hiç bir şeyi halletmedi. Halletmesi de imkânsız idi. Bu açıdan baktığımızda foruma katılanlar arasındaki ilişki son derece zayıftı ve birbirlerinin söyliyeceklerinden habersiz durumda idiler. Yani, forum **içerden** örgütlenmemişti. Bu, bir nevi kendiliğinden gidişti. Bu gidişin sonucu yarın **kürsüde** herkesin kendi düdüğünü öttüreceğini söylemek için kâhin olmaya gerek yoktu. Nitekim, forumda da konuşmacıların çoğu kendi bildiklerini okudular.

Konu "Türkiye Solunun Durumu ve Cephe" iken ve forumun görevi bu soruna pratik çözüm bulmak olduğu halde Vatan Partisi temsilcisi hariç diğer konuşmacılar konu üzerinde yoğunlaşıp, **soruna çözüm** önemediler. Kurtuluş Sosyalist Dergisi, Emeğin Birliği, Devrimci Derleniş ve Rizgari tesbit edilen konuyu aydınlatmak ve soruna pratik öneri getirecekleri yerde onun dışında kendi görüşleri doğrultusunda konuşmaya kaydılar. Bir tek ezilen ulusun çocuğu Rızgari'ye kendi görüşlerini yaymak için forum kürsüsünden yararlanma hakkı tanınabilirdi. Onun dışındakilerin forum konusunu aydınlatmak ve çözmek görevleri idi. Fakat istenen sonuç alınamadı. Bu, yeterince hazırlıklı olmamanın bir sonucuydu. Buna rağmen konuşmacıların soruna hiç yaklaşmadıkları da söylenemez. Sorunla ilgili konuşmaların çoğu (altı konuşmacıdan dördü) Türkiye'de işçi sınıfı partisinin yokluğunda ve kurulması gerektiğinde birleştiler. Ama, o partiyi kurmak için bir pratik teklif yapamadılar. Dolayısıyla, "Parti arayıcıları" partiye çözüm bulamadıkları için **cepheye** de çözüm bulamadılar. Kendisi parti olduğu halde parti olduğunu bilincine çıkaramamış TEP de "Parti arayıcısı" bu gençlik eğilimlerinin kuyruğuna takılarak bir o tarafa bir bu tarafa salındı durdu. Sonunda, durumun kötüye gittiğini görmesi üzerine çaresizlikten yarım ağızla bir "İrtibat Komitesi" önerdi. Ama bu da dostlar alış - verişte görsün kabilinden birşeydi. Cepheyi, işçi sınıfı partisinin örgütlenmesine bağlı koyanlar forumda çoğunluk olmalarına rağmen bir karar alamadılar. Görüşlerinde samimi olsalar idi, parti için bir karar alırlar, altını imzalarlar ve foruma katılanlara ve katılmayanlara ilan ederlerdi. Bunu da yapamadılar ve dağıldılar gittiler. Onlara böyle bir kürsü açacaksın, bülbül gibi ötecekler ve sonra uçup gidecekler. **Örgütlenme ve mücadele** gibi ciddi işlere sıra gelince sırra kadem basıp toz olacaklar. Foruma katılan **"parti arayıcılarının"** yaptıkları objektifce bunlar olmuştur.

Buna karşılık Vatan Partisi temsilcisi Halk Cephesi için hemen Sosyalist Blok kurulması gerektiğini savunmuştu. Bunun için sosyalist parti ve eğilimlerin **ortak bir liderlik** kurmasını, **ortak bir program** yapmasını ve **ortak düşmana karşı** güçlü **ortak eylemler** örgütlemesini önermiştir. Bugünkü aşamada tek gerçekçi ve devrimci öneri bu idi. Tarihî, ideolojik ve sosyal kökleri olan sosyalistlerin, bölünmesine şu an son vermek ve onları tek parti içinde birleştirmeye kalkmak hayaldi. Böyle hayallerle şu an vakit kaybetmek devrimcilik adına karşı devrime vakit kazandırmaktı. Yapılacak iş: sosyalistler arasında bir ittifak, bir blok kurmaktır. Ancak böyle bir blok, birlikte mücadele, sosyalistler arasındaki güveni ve bağları güçlendirip karşılıklı anlayışı geliştirecektir.

Sosyalistler arası forum böylece iki görüşün çarpışma alanı oldu. Vatan Partisi'nin forumda tek başına kalmasının önemli sebeplerinden biri de, forumun yapısından ileri gelmektedir. Forumu sosyalist partilerin ve örgütlerin (TİP, TSİP, SDP v.s.) boykot etmesi forumda partisizleri ağır bastırdı. Bunun sonucu, durumları ve konumları aynı olan gruplar, hep bir ağızdan parti özlemlerini dile getirdi: Meseleyi partiye bağladılar. Kendi durumları açısından bu sonuç normal de karşılanabilir. Eğer forumda sosyalist partiler bulunsa idi, Vatan Partisi'nin önerisinin tek başına kalma ihtimali azalırdı. Gruplara karşı, partilerin Sosyalist Blok tezinde veya buna yaklaşık bir öneride anlaşmaları mümkün olabilirdi. Fakat, hayat önümüze başka ne sürprizle çıkardı, gene de bilinmez.

Bu kadar olumsuzluklar yanında forum çalışmalarının hiç mi olumlu bir yanı yoktu? Olmaması imkânsız. Bizatihi yapılan hatalar ve eksikliklerin kendisi, bundan sonraki cephe kurma çalışmalarında yararlanılması gereken, **kazanılmış önemli derslerdir.** Bu derslere bakarak daha olumlu ve yapıcı çalışmaların yapılacağını söyliyebiliriz. Türkiye sosyalistleri, başka ülkelerin cephe deneylerine gösterdikleri ilgiyi, kendi ülkelerinde olup bitenlere göstermek, hatta kendi tecrübelerine daha fazla eğilmek zorundadırlar. Kazandığımız deneylerin ve derslerin kıymetini bilelim.

Forumun bir başka sevindirici yanı forumun gördüğü olağanüstü ilgidir. "Sosyalistlerin Birliği ve Cephe" sorunu geniş bir gençlik, işçi ve aydın kesimi tarafından izlenmektedir. Halkımızın konuya gösterdiği duyarlılık sevindiricidir. Bu **ilgi** ve **duyarlılık** Sosyalist Blok ve Cephe çalışmalarının moral desteğidir. Gençlerin, işçilerin, aydınların ilgisi ve duyarlılığı Devrimci Güçler Cephesinin hayat kaynağıdır. Bu devrimci ruh ayakta tutulmalı ve sosyalistler bu ruhtan yararlanmasını bilmelidirler.

Forum çalışmaları bize bir kazanç daha sağladı. Foruma katılan ve katılmayan sosyalist çevreler arasındaki "diyalog" kopukluğunu giderdi. Gerek karşılıklı yazışmalar ve gerekse tekrar tekrar yapılan görüşmeler aradaki bağları kuvvetlendirdi. Bu tür ortak çalışmaların sosyalistlerin birliğini olumlu yönde etkilediğini bir kere daha gösterdi. Forumun sabahtan akşama kadar polis ve jandarma birliklerinin kuşatması ve namluların gölgesi altında yapılması da anlayanlar için önemli bir şey ifade eder: Finans - kapital cephesinin, devrimcilerin halk cephesini örgütlemesinden it gibi korktuğu. Bu durum sosyalistlere doğru yolda olduklarını gösterir. Bu doğru yolda (Sosyalist Blok ve Cephe yolunda) pratik adımlar atmamızın şart olduğunu.

Sonuç olarak, Sosyalistler Arası Forumun olumsuzlukları, olumluluklarına ağır basmıştır. Burda sorumluluğun forumu düzenleyenlerle, forumu boykot edenlerde olduğunu söyleyebiliriz. Sorumluluk hepimizindir. Bir elin sesi çıkmaz.

Vatan Partisi Sosyalist Blok'un somut şekli olan Birleşik Sosyalist Liderlik ve Ortak Program için mücadele etmeye devam edecektir. Birleşik Sosyalist Liderlik ve Ortak Program Halk Cephesinin ilk adımıdır. Bu yolda yeni çalışmaların, yeni adımların atılacağından hiç kimsenin şüphesi olmasın.

———ooOoo———

VATAN PARTİSİNE SALDIRI PROTESTO

(Baştarafı 1. Sayfada)

daha büyük bir coşkuyla sürdüreceğiz.

Emekçi Halkın demokratik cephesi bir gerçek olacaktır.

Türkiye Emekçi Partisi
Genel Başkanı
Mihri Belli"

TSİP Başkanlık Kurulu, Vatan Partisi'ne gönderdiği mesaj ile saldırıyı protesto etmiştir.

Vatan Partisi Genel Başkanlığına
İstanbul

Partiniz Genel Merkezine karşı düzenlenmiş olan saldırı, faşist ve diğer gerici güçlerin Türkiye'deki demokrasi güçlerine tüm devrimci ve demokratik harekete karşı sürdürdükleri şiddet ve komplo hareketlerinin bir yenisini temsil etmektedir.

Devrimci ve ilerici düşünce taşıyan partiler, sendikalar, öğrenci örgütleri ve diğer meslek kuruluşları ile bu örgütlerin üye ve yandaşları sürekli baskı ve saldırı altındadırlar. Bugün Milliyetçi Cephe'de en gerici temsilcilerini somutlaştıran emperyalizm ve yerli ortakları, halkımızın uyanışını boğmak, onun gericiliğe, faşizme, sömürüye karşı mücadelesini sindirmek için her türlü halk düşmanı yola başvurmaktadırlar. Özellikle, en başta sosyalist, yurtsever, ilerici ve demokratik güçlere yönelmiş olan bu saldırı harekâtı, hiç kuşkusuz yabancı ve yerli gizli - açık servisler tarafından tek merkezden planlanmakta ve egemen güçlerin resmî ve gayrı - resmî kuvvetleri tarafından pervasızca uygulanmaktadır. Fakat kesinlikle inanıyoruz ki, işçi sınıfımız başta olmak üzere, örgütlü halk güçlerimiz faşizmin ve gericiliğin bu halk düşmanı girişimlerini geri püskürtmeyi başaracaktır. Çünkü baskı ve zorbalık halkımızı yıldırmayacak, tersine onu daha da bileyerek, daha örgütlü, daha güçlü, daha birleşik mücadelelere zorlayacaktır. Halk güçlerimiz, işçi sınıfı önderliğinde yeni yeni deneyler kazanarak bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm yolunda azimle ilerlemektedir ve ilerleyecektir.

Partiniz Genel Merkezine karşı girişilmiş bulunan bu alçakça bombalama hareketini ve tertipçilerini protesto eder, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin geçmiş olsun dileklerini ve selamlarını iletiriz.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
Başkanlık Kurulu

Sosyalist Devrim Partisi'nin gönderdiği telgraf ise şöyledir :

Sn. Mehmet Özler
Vatan Partisi 22.11.1977

Partinize yapılan faşist saldırıyı şiddetle kınar, geçmiş olsun der, mücadelenizde başarılar dileriz.

Sosyalist Devrim Partisi
Genel Sekreter Yard.
Aydın Köymen

"Devrimci Derleniş" adına ve PİM Ergani Şubesi adına gönderilen telgraflar ise şöyledir :

Vatan Partisi Başkanlığına 22.11.1977

Partinize yapılan saldırıyı üzüntüyle duyduk, fakat bu tür faşist saldırılar devrimci güçleri hiçbir zaman yıldıramamıştır, yıldıramıyacaktır da. Tüm örgütünüze ve yaralı arkadaşlarınıza geçmiş olsun der, saldırıyı nefretle kınarız.

Devrimci Derleniş adına
Sorumlu Müdür
Ayhan Erkan

Vatan Partisi
Genel Başkanlığına 22.11.1977

Halkımızın sömürüden zulümden kurtulması için emperyalizme ve faşizme karşı yiğit ve militanca mücadele eden partinize karşı girişilen bombalı suikastı nefretle protesto eder, partinize geçmiş olsun derken tüm gücümüzle devrimci mücadelede yanınızda olduğumuzu bildiririz.

Pahalılık ve İşsizlikle
Mücadele Derneği
Ergani Şubesi

Ayrıca, İstanbul'da güçbirliği çalışmalarını sürdüren 40 demokratik kitle örgütü başkanları adına yapılan ortak açıklama ile Vatan Partisi'ne yapılan bu saldırı protesto edilmiştir. Demokratik Kuruluşlar, açıklamalarında "saldırının siyasî partilere ve özellikle adam öldürmeye yönelik olmasını, yoğunlaşan faşist baskıların yeni bir dönemeci" olarak nitelemişlerdir.

YÜRÜYÜŞ DERGİSİNE AÇIK MEKTUP

(Baştarafı 1. Sayfada)

halde, TİP'i de katılanlar arasında göstermek Sosyalist dürüstlük kurallarına aykırıdır" diyerek VP ve TEP'i suçluyorsunuz.

"Siz herkesi kör, alemi sersem mi sanırsınız?"

ÇAĞRILILAR ile KATILANLAR aynı şey değildir. Türkçe'de iki ayrı kelimedir. Aşağıdaki satırlar, yazmak zorunda kaldığımız için sizden ve okuyucularımızdan özür dileriz.

ÇAĞIRILILAR : Çağırmak mastarından türer. Bir yere davet edilenler anlamına gelir. Besbelli ki davet edilenler gelip gelmemekte hürdürler, serbesttirler. Nitekim TİP çağırılı olduğu halde Foruma gelmemiştir. Gelemeyeceğini de sizin de belirttiğiniz gibi daha önceden bir mektupla VP'ne bildirmiştir. Ve bu mektup **gönderiliş tarihi ile birlikte** Forumda, Düzenleyiciler tarafından okunmuştur, yine aynı mektup Sosyalist gazetesinde yayınlanmıştır. Sadece bu iki olayı bile izleseydiniz, VP ve TEP' in bir art niyeti olmadığını anlayabilirdiniz.

KATILANLAR ise, katılmak mastarından türer, bir yerde veya bir toplulukta **yer alanlar** anlamına gelir.

Sonuç olarak, söz konusu yazınızda, ilkokul çocuklarının bile ayırdedebileceği iki ayrı kelimeyi —bilinçli olarak veya olmayarak— aynı şeymiş gibi göstermeye çalışıp, bir Alicengiz oyunuyla Foruma leke sürmeye çalışmanızı üzüntü ile karşıladık. Yazınızdaki son cümleniz tam sizin durumunuza layık :

"Dikkatsizlik ve ihmalse, sosyalist harekette bu tür eksiklikler kesinlikle aşılması gereken ve çok zararlı eksikliklerdir. Eğer kasıtlı bir çaba ise, bu çabanın sahipleri, külahlarını önlerine koyup düşünmek zorundadırlar."

SOSYALİST

CHP NEREYE GİDİYOR

(Baştarafı 1. Sayfada)

ra, işsizliğe, baskı ve zulümlere karşı halk ile birlikte devrimci bir muhalefet CHP'nin aklından bile geçmiyor. Ecevit, MC'nin kendiliğinden yıkılmasıyla kurulacak bir CHP iktidarı umuduyla halkı oyalayıp devrimci potansiyelini kırmaya çalışıyor. Böylelikle toplumsal fren rolünü ustalıkla oynuyor. Bunlara paralel olarak CHP'nin soldan kopuşması hızlanmıştır. Sosyalist partilerin dağınıklığı, bir Blok oluşturamaması ise bu kopuşmayı arttırmıştır.

En son meclis başkanlığı seçiminde MHP ile yapılan gizli görüşmeler, faşizme verilen primler, bütün bu yapılanlara tüy dikmiştir. Faşist MHP'nin sahte "barış çağrılarıyla" birlikte kendisini meşrulaştırmak için giriştiği operasyonlara çanak tutulmuştur. CHP içindeki Süleyman Genç gibi demokrat unsurların bu iş birliğine tepki göstermesine Ecevit'in verdiği cevap ise : "Ben parti genel başkanıyım, olumlu çağrıları hüsnüniyetli davranışlar olarak kabul etmek zorundayım (...) sorumluluk bana aittir." olmuştur.

Sonuç olarak, finans - kapital CHP'nin önüne attığı iktidar kemiğiyle onu nötrleştirerek, halkın devrimci muhalefetine fren yapmayı gayet iyi becerebiliyor. Bu durumda, ancak Sosyalistlerin dağınıklığa son verip Sosyalist Blok'u oluşturması ve CHP'ye böyle yaklaşımı, CHP'yi nispeten tutarlı demokrat bir çizgiye getirebilir.

BAYRAM SONRASI

(Baştarafı 1. Sayfada)

ları, gümrüklerin öbür tarafında, en az 100 milyar lira değerinde mal beklemektedir. O mallar gelmedikçe, tepesinden tırnağına dışa bağlı olan **"imalât sanayimiz"** çalışamaz, zınk diye durur. Eczacıbaşı'nın feryadı budur.

Durum bu iken, kapımızda sevimsiz bir misafir ikide bir gidip geliyor. Uluslararası para krallarının, yani borçlu olduğumuz parababalarının temsilcisi IMF.

IMF ne zaman gelir, nelere mal olur? Henüz yaşayacağız. Ama, kader ortaklığı yaptığımız **"geri kalmış"** denen ülke deneyleri bize ışık tutmaktadır. Kısaca göz attığımızda ucunda durduğumuz uçurumun **derinliği** ortaya çıkacaktır.

Filipinler, 1961 yılında IMF'nin kapısını çalıp 300 milyon dolar kredi aldıklarından 8 yıl sonra 1.180 milyon borç içine battıklarını gördüler ve IMF'nin yeniden kapısını çaldıklarında, **"Filipin Demokrasisi"** bile fazla görülüp Marcos tarafından rafa kaldırıldıkdan sonra çalınan kapı açıldı. 1963'de Endonezya iskelesine yanaşan IMF, 1966'da yeni tedbirler önerdiğinde, buna tepki olarak şirketleri millîleştirme çılgınlığına kalkışan Sukarno'yu, 1966'da korkunç toplu katliamlarla cezalandırdı. Brezilya, 1958'de IMF'nin önerdiği tedbirleri uygulayarak ilk 300 milyon dolarlık krediyi almış, kısa süre sonra 2 milyar dolar borca batmıştır. IMF'nin yeni önerdiği tedbirleri **açıkca** uygulamaktan çekinen Başkan Qadros, 1 Nisan 1963'de bir askerî darbe ile alaşağı edilmiştir. Darbeden hemen sonra New York Times şöyle yazdı : **"Qadros'un devrilmesiyle Brezilya'yı kurtaracak bir finansal operasyon için gerekli koşullar oluşmuştur."**

En son IMF'nin önerilerinin bir kısmını uygulayan Mısır'da halk ayaklanmış, bunu korkunç bir terörle bastıran Sedat Amerika'nın gözüne girmiş ve **"aldığı cesaret verici tedbirden"** dolayı 300 milyon dolar kredi ile mükâfatlandırılmıştır.

Bizde de borç gırtlakta, IMF kapımızda. Ne eksik? **"cesaret verici hükümet".** MC yeteri kadar cesur değil mi diye sorulabilir.

MC'NİN AÇMAZI : YA HALK TOKADI, YA IMF TEKMESİ

MC lideri aşırı cesaretin nelere patladığını iyi bilir. 1958'de Menderes birden halkın tepesine % 320 lik devalüasyonu indirdi. Demirel 1970'de % 66'lık bir devalüasyonla aynı işi yaptı. Biri asıldı. Öteki muhtıra ile tekerlendi.

Şimdi ne olacak? Uluslararası para krallığı şöyle diyor :

"Ekonomik düzeni bozulan ülke iflasın eşiğine gelmiş duruma düşerse, tekrar kalkınabilmesi için IMF'nin vereceği önerileri kabul etmekten başka çıkar yol kalmamıştır. Bugün Türkiye bu durumdadır." Türkiye'nin IMF'nin kayıtsız şartsız elinde olduğunu belirten para fonu yetkilisi hemen ilave ediyor :

"Türkiye ile IMF arasında olacak anlaşma gereğince verilen kredinin kullanılacağı yollardan en ufak bir sapma görülürse kredinin derhal kesileceğini de bilmenizi isterim." Bu ne demek? Türkiye ekonomisinin bir kere daha, bin beter şartlarda uluslararası finans - kapitale ipotek edilmesidir. Parababalarının emirlerinden **"En ufak bir sapma görülürse kredi"** muslukları hemen kapatılacaktır.

Türkiye'de finans - kapital sözcüsü bir profesör bu tedbirlere alkış tutup, şöyle AÇIK konuşabiliyor : **"Türkiye'de yaşayan 44 milyon insanı fakirleştirmek gerekiyor. Türkiye'nin bundan sonraki nesillerini yaşatabilmek için... Fakirleştirmenin çok çeşitli yolları ve araçları var. Hepsinin bir arada alınması lazım. Bunlardan bir tanesi devalüasyondur."** Profesörün dedikleri pek açık. Yalnız bir cümle karışık. Onu da biz düzeltelim. **"Türkiye'nin bundan sonraki nesillerini yaşatabilmek için"** şimdikileri fakirleştirmek lâzımmış. Hayır! Borç içinde kıvranan parababalarını bataklıktan kurtarabilmek için, 44 milyon insanımız daha da beter fakirleştirilecektir. Buna taksit taksit başlanmıştır da. Fakirleştirilen halk ne yapacaktır? Bir finans - kapital sözcüsü bu durumu şöyle açıklıyor :

"Bütün bunların yaratacağı birikim sonucunda da ekonomik sorunlardan daha önemli olan bir sorun ağırlık kazanacaktır: O da sosyal huzursuzluktur. Ekonomik sorunlar belki paket önlemlerle giderilebilir ama, sosyal huzursuzluklar için paket ya da polisiye tedbirler pek öyle etkili olmayacaktır."

Finans - kapital ve onun şimdiki siyaset güdücüsü MC'nin açmazı burada ortaya çıkar. Türkiye bir yandan **"IMF'nin vereceği önerileri kabul etmek zorundadır."** Öte yandan **"polisiye tedbirlerin pek öyle etkili"** olmayabileceği **"sosyal huzursuzluklar"** kapıda beklemektedir.

Şimdiki MC bu açmazı, aspirinleme metodu ile çözme kanteri döküyor. Bir yandan, ekonomik tedbirleri toptan değil, **taksit taksit** uygularken ister istemez parababalarının canını sıkmakta ve IMF hâlâ MC'ye yeşil ışık yakmamaktadır. Öte yandan da, fakirleştirilen halkın artan **"sosyal huzursuzluğunu"** alay edercesine 750 - 1000 liralarla giderme gayretkeşliğindedir.

Bu sefil aktörlerle bu oyun daha ne kadar gider? En fazla **"bayram sonrasına"** kadar.

PARABABALARI İÇİN ÇÖZÜM

IMF giderken talimatı vermiştir : **"Önce siyasî istikrarı sağlayın."** Yani, halkın tepesine bir kere daha boşaltılacak olan zam, devalüasyon, vergi kaynar sularına karşılık yükselecek protestoyu **halkın boğazında düğümleyecek "kuvvetli bir hükümet".**

Çözümün sırrı belli: Bir yandan IMF köleliği bir eksiksiz uygulanırken, öte yandan halkın tepkisi de bir cendere de tutulabilmelidir. Her ikisini uygulayacak bir hükümet şimdi parababaları için tek çözümdür. MC bu iş için aşırıca yıpranmıştır. Yeni çözüm ne olabilir? AP - CHP mi, yoksa parlak çizmeli MHP mi, veya başka bir biçim mi? Pek farketmez veya çok az farkeder. Gelecek olanın süslü, fraklı veya açık, çıplak oluşu önemini kaybediyor. Her ikisi de halkı sindirebilmek için AĞIR olmak zorundadır.

Bayram sonrasındayız, pek çok politik nedenlerle biriktirilen ekonomik - politik sorunların patlayacağı, bentlerin arkasından üstümüze yağacağı bir dönemin içindeyiz. Finans - kapital halkın deneyemediği için, hâlâ **"Umut"** görebildiği CHP'sini kendi **"güçlü hükümet"** cinayetine ortak edebilir. Eğer CHP'nin bu cinayette **eli titrerse** bunu da bir çırpıda parlak çizmeli MHP ile değiştirecektir. Ve yaşadığımız günlerdeki kaçınılmaz ekonomik gidiş, bu pek çok gibi görünen çözümleri (koalisyon ihtimallerini) hızla **tekleştirecek** ve **halka zulüm** parolasında kaçınılmazca **birleştirecektir.**

HALKIMIZ İÇİN ÇÖZÜM

Madem ki bu gidiş parababalarının pek çok gibi görünen çözüm oyunlarını tekleştirecek, birleştirecektir. Sosyalistlere düşen görev de farklı olamaz, bütün bahaneler, **"değişik teklifler" tekleşmelidir. Ve Sosyalist Blok'un örgütlenmesi yoluna hızla akmalıdır.** Bu faşizm seline **ilk bent** olacaktır. Diğerleri ancak bunun üzerine inşa edilebilir.

Eğer, bunu, büyük bir **hızla** ve **sağlamlıkla** beceremezsek, yaşadığımız bayram günleri parababaları tanrısına kesilmek istenen **"demokrasi kurbanı"**nın son çırpınışları olacaktır.

Vatan Partisi'ne Suikast

(Baştarafı 1. Sayfada)

maktan söz ederse, yok edilme tehlikesi ile karşı karşıya demektir.

Sonuç olarak; finans - kapitalin en korktuğu şey Halk Cephesinin örgütlenmesidir. O halde, sosyalistlerin görevi **Halk Cephesi'nin** inşasına, Sosyalist Blok'u örgütleyerek başlamak olmalıdır.

Vatan Partisi, bu yolda hiç bir şeyden yılmadan devrimci siyasetini sürdürmeye devam edecektir.

Sosyalist

ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENMESİNDE İLERİ ADIMLAR

Bir ayı aşkın bir zamandır, İstanbul'da çeşitli eğilimlerde sosyalist gençlik liderleri MERKEZİ BİR ÖĞRENCİ ÖRGÜTÜNÜN OLUŞTURULMASI İÇİN bir araya geliyorlar. Aşağıya son ortak bildirilerini aldığımız gençlik liderleri, 17 Kasım Dünya Öğrenci ve Gençlik Günü vesilesiyle örgütlenme çalışmalarını ele alan bir de konferans düzenlediler, görüşlerini dile getirdiler.

Kuşkusuz bu girişimler son derece olumludur ve tüm bölgelerde yaygınlaştırılmalıdır.

En geniş öğrenci kitlesini kucaklıyacak birim dernekleri, 12 Mart döneminin ardından kurulmuş ve bugün mevcut onca öğrenci derneğine rağmen, hâlâ, günümüz gençlik hareketinin üzerine önemle eğilmesi gereken konulardan biridir. "Mevcut onca öğrenci derneğine rağmen"; çünkü, bunların çoğu, hareketin boyutları hakkında biraz bilgisi olan her gencin kabul edeceği gibi, öğrenci kitlesinden kopuk, kimi "adı var kendi yok", kimi belli siyasetlerin tekelinde içine kapanmış dernekler durumundadır.

Bugün öğrenci gençliğin meslekî - demokratik örgütlenmesinde görülen bölünme ve dağınıklık başlıca sosyalist gençler arası siyasî, ideolojik çelişmenin ve rekabetin sonucu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu görünür nedenin dışındaki kimi NİYETleri ve polis provokasyonlarını hesaba katmazsak, en geniş öğrenci kitlesini kucaklıyacak güçlü bir örgütlenme sorununu önce bu hareket noktasından ele alarak işlemek gerekliliği, buradan bir sonuç olarak çıkar.

Öğrenci gençlik içinde sosyalist bölünme kadar doğal bir şey olamaz. "Bir bütün olarak toplumun siyasal kümelenmesini yansıttıkları" (Lenin, G. Üzerine, s. 105)na göre, onca sosyalist parti ve grup arasında öğrenci gençlikte farklı siyasal kümelere ayrılacaktır. Bunun doğal sonucu da, her eğilimin öğrenci hareketini peşinden sürükleme çabası, diğerleriyle "iktidar" kavgasıdır.

Fakat "siyasal eğilimlerin tam bir ayrılması meslek ve öğrenim birliklerinin bir «kopuş»unu asla ifade etmez" (a.y.). Ya da etmemesi gerekir. "Uygar ülkelerde, EN GENİŞ VE EN SAĞLAMCA KURULMUŞ ÖĞRENİM ve MESLEK BİRLİKLERİNİN MÜTHİŞ DEĞERİNİ kavramayan hiç bir parti yoktur; ama her biri onlarda kendi etkisinin hakim olmasına çalışır." (a.b.c., aynı yazı).

Mesele böyle konulunca, bunda anlaşılmayacak bir şey yokmuş gibi gözükür. Öyle ya —üstelik— herkes, "okulcu"lar dahil en geniş öğrenci kitlesini kapsayacak, anti - faşist tüm öğrencileri toparlıyacak derneklerde hemfikirdir; problem de çıkmamalıdır.

Bunun böyle olmadığına değinmiştik. Hemen hiçbir bölge ve okulda derli toplu yığınsal örgütlenmeler görülmemektedir.

Bu şartlarda takkeler öne konulmalı ve düşünülmelidir. Geçmiş yaşanan pratik, şu dersi bütün çıplaklığıyla vermiştir: Sosyalist gençler —eğer deyim yerindeyse— ÖRGÜT İÇİ ve ÖRGÜT İÇİN İTTİFAK diye adlandırabileceğimiz bir ittifakı sağlamca kurmazlarsa, kitlevi öğrenci örgütlenmesi, hiç değilse bugün bir hayal olmaktan ileri gidemiyecektir. "Örneğin, Marksçıların ve Narodniklerinki dahil «ortak eylem için güçleri birleştirmek» kesinlikle gereklidir. Bu belirli bir parti tutumunu engellemez, tersine, gerektirir. Eylemi birleştirmek ancak, o özgül eylemin gerekip gerekmediği üzerine gerçek bir inanç birliği varsa mümkündür. Bu gün gibi açık." (Lenin, G. Üzerine, s. 131).

Fakat bu, bizde çoğun rastlandığı gibi, soyut anti - faşizm, anti - emperyalizm, anti - şovenizm vs. gibi SIRF ilke tekerlemeleri, arttırıp eksiltmeleriyle değil, onları DA içeren ve derinleştirip somutlayan bir EYLEM PROGRAMI üzerinde mümkün olabilir. Geçmişin ADYÖD'lerinin İYÖD'lerinin ve benzerlerinin her parti, grup çatışmasında dağılıp ufalanmasında bu program çimentosuyla inşa edilmemiş yapılarının önemli rolü vardır.

"Öyleyse, yapılacak ilk iş «konumlar»ın, amaç dizilerinin ve programların açık, belirli kesin, iyi - düşünüşlü bir sınırlamasını sağlamak ve sonra, inanç ve toplumsal tabiat gereği birlikte yürüyebilecek güçleri birleştirmek, ancak üzerinde görüş - birliği beklenebilecek eylem için birleştirmektir. O zaman ve yalnızca o zaman, girişimden herhangi bir fayda gelecektir." (Lenin, G. Ü., s. 131).

Şimdi İstanbul'da bir araya gelen sosyalist gençlik temsilcileri, bu bilinçle davranıyorlar. Birlikte örgütlenme çabasında, Program üzerinde birlik oluşturulması aşamasına gelindiğini öğreniyoruz. Ondan sonra yapılacak iş, örgütlenme doğrultusunda pratik adımlardır.

Ancak bu çalışmalar yine de önemli bir eksiği bünyesinde taşıyor. İGD, DGDF gibi sosyalist gençlerin büyük bir kesimini peşinden sürükliyen örgütler çağrılmalarına rağmen, bu çalışmalara katılmıyorlar. "Sosyalist Gençlik" gazetesinin yazdığına göre bu örgütler henüz bir gerekçe de göstermemişler.

Dileğimiz arkadaşlarımızın bu tutumlarından vaz geçerek güçlü bir örgütlenme için bu çabalara katılmalarıdır.

"Hayır, örgüt diyorsanız işte DGDF, yahut işte İGD" iddiası söz konusu ise, o zaman söyliyeceğimiz: OLAYLARIN İNATÇI OLDUĞUDUR.

Öğrenci gençlik içindeki eğilimlerin herbiri kendi peşindeki gençleri "sosyalist" anlayışları etrafında örgütliyebilir ve bu örgütleri gençliğin öncü örgütleri olarak tanıtabilirler. Bu, neticede bir İDDİAdır ve itiraz etmeyiz. Fakat bu tutum kendi dışındakileri YOK saymaya varırsa itiraz hakkımızdır. VAR olan şeyleri yok saymak, marksizm değil, ancak oportünist körlüktür. Ve kuşkusuz "görmek istemiyen bir gözden daha körü de yoktur".

Fakat yine de o denli kesin yargılar için işin başında olduğumuz kanısındayız. Herhalde İGD ve DGDF'li arkadaşlar, öğrenci gençliğin birim örgütlenmesi tabanında meslekî teşkilâtlanmasıyla kendi "işçi, köylü ve öğrenci gençliğin örgütlerini" bir ve aynı şey saymıyorlar.. Tersi o kadar netçe konulmamış olsa bile.

O zaman birlikte davranış adımlarından kaçılmamalıdır.

Geçen sayımızdaki çağrıyı yinelemekte yarar var:

BİRİM DERNEKLERİNDEN FEDERASYONA!
ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN TEK MERKEZİ ÖRGÜTÜ İÇİN İLERİ!

VATAN PARTİSİ BURSA İL 1. OLAĞAN KONGRESİ YAPILDI

Vatan Partisi Bursa il örgütü birinci olağan kongresi 26 Kasım 1977 tarihinde yapıldı. Kongrenin açış konuşmasını il başkanı Bülent Adam yaptı. Bülent Adam Dünyanın ve Türkiye'nin politik durum değerlendirmesini yaptığı konuşmasında; Emperyalizmin yeni taktiği üzerinde durarak, sosyalist sisteme ve ulusal kurtuluş savaşları veren geri ülkelere karşı bütün emperyalist güçlerin koordineli bir hareket içerisinde saldırılarını planlarken kendi içlerindeki çelişkileri asgari düzeye indirmek çabası içerisinde olduklarını belirtti.

Türkiye'nin durum değerlendirmesi yaparken, ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik ve politik krizi örnekler vererek açıklayan il başkanı; buna karşılık sosyalist partilerin ve eğilimlerin aralarındaki ayrılıklarını bulmaktan çok ortak yanlarını bulmak çabası içerisinde olmaları ve an geçirmeksizin Halk Cephesinin ilk ve en önemli adımı olan "sosyalistler arası blok"un ortak liderlik esasları içerisinde oluşturulması gerektiğini belirtti.

İl başkanının konuşmasından sonra divan seçimi yapılarak çalışmalarını sürdüren kongrenin "konukların konuşması" bölümünde Vatan Partisi Merkez Komitesi adına Selahattin Okur, yapmış olduğu konuşmada, özetle, Türkiye'nin bir buhran içerisinde bulunduğunu, finans-kapital cephesinin bir yandan bu buhrana halk yığınlarını ortak etme çabasında olduğunu, bir yandan da yığınları açlık, sefalet ve zulüm ile idare ettiğini belirtti. Bu buhranın sonucunda yığınların hoşnutsuzluklarının süratle arttığını, yurdumuzun, halk yığınlarının kendiliğinden devrimci atılımlarına gebe olduğunu, sosyalist güçlerin bu durumda devrimi üstün çıkarmak görevi ile karşı karşıya olunduğunu anlattı. Yığınların kendiliğinden devrimci atılımlarını devrim lehine dönüştürmek için Halk Cephesinin örgütlenmesi ve ilk adım olarak sosyalist blokun oluşturulması için Vatan Partisi'nin çabalarını anlatan S. Okur, Vatan Partisi'nin sosyalist parti ve eğilimleri bir araya getirmek ve "ortak kurmay merkezi"nin oluşturulmasını sağlamada henüz başarısından söz edilemiyeceğini söyledi. Küçük burjuva ortamı içerisinde "sosyalist blok"un gerçekleştirilmesinin ancak onun en kararlı savunucusu olan Vatan Partisi'nin işçi sınıfı ve halk yığınları içerisinde güçlenmesinden geçeceğini, bu nedenle, partili arkadaşlara büyük ve önemli görevler düştüğünü ısrarla belirtti. S. Okur; konuşmasının sonunda Vatan Partisi'nin Halk Cephesi için sosyalist blokun oluşturulması mücadelesini ısrarla ve kararlılıkla sürdürürken, bir yandan da işçi sınıfı ve halk yığınları içerisinde örgütlenme çalışmalarına olağanüstü hız vermesi gerektiğini vurguladı.

Kongreyi gönderdikleri mesajlarla kutlayan örgütler, Vatan Partisi İstanbul ve Ankara il örgütleri, TİP Bursa il örgütü, Tüm - Der, Halkevi ve PİM Bursa şubeleri oldu.

TİP göndermiş olduğu mesajda, "Fabrikada, köyde, mahallede, sendikada, derneklerde toplumsal örgütlenmenin bütün alanlarında faşizme karşı birlik ve dayanışma konusunda atılabilecek her ileri adım tarihsel bir önem taşımaktadır. Faşizme karşı mücadelede birlikte olunabilecek tek bir örgütün, tek bir kişinin bile böyle bir birlik ve dayanışma hareketinin dışında bırakılmaması, faşizmin tuzaklarına terkedilmemesi aynı derecede önemlidir. Milliyetçi Cephe partileri ile aynı çizgideki kuruluşların ve maocularla bireysel teroristlerin dışında kalan anti - faşist güçlerin birleşmeleri sağlanabilir ve sağlanmalıdır.

"(...) güç ve işbirliği yolunda atılacak her ileri adım, birleşik hareketi yurt çapında örgütlemede kazanılacak her başarı, emperyalizmin ve gericiliğin her türlüsünün geriletilmesi ve demokrasinin gelişmesinde yeni atılımlar için olanaklar sağlıyacaktır.

"(...) aynı görüşleri paylaştığımıza inanarak başarılar dileriz" denmektedir.

Diğer örgütlerin mesajlarında Halk Cephesinin örgütlenmesi için sosyalist güçlerin bir an önce birlikte ve koordineli davranışa geçmeleri gerektiği vurgulanıyordu.

Kongre çalışmaları, Bursa il örgütünün kuruluşundan bu yana yaptığı çalışmalar, özellikle çıkarılan dersler konusunda yapılan eleştiri ve tartışmalarla sürdürüldü. Kongre delegeleri, halk sınıf ve tabakaları içindeki çalışmalarını yeniden gözden geçirerek, çıkartılan dersler ışığında, alınan kongre kararları ile somutlandırıldı. Daha sonra seçimler yapıldı, Faruk Göknil'in başkanlığında, Zeki Çelik, Cenap Yazan, Zafer Emir, Bülent Adam, Akın Bozkurt, Abdurrahman Kesercioğlu'dan oluşan il yönetim kurulu oy birliği ile seçildi.

Vatan Partisi Bursa il örgütü, etkilediği geniş sempatizan kitlesini kongrede bulunduramamıştır. Bunun, çalışmalarda önemli bir eksiklik olduğunu kabul etmekle birlikte polis baskısını da hesaba katmak gerekir. İlerici, demokrat ve sosyalistlere öteden beri göz açtırmama gayreti içinde olan polis, kongre gününde kongreye gelen üye ve sempatizanları sokakta çevirerek kadın - erkek demeden üstlerini aramış, hakaretlerde bulunmuştur. Buna karşılık gelen dinleyici kitlesi kongreyi sonuna kadar izlemişlerdir.

Kongre boyunca politik ve ideolojik konularda fazla tartışma olmaması, eleştiri maddesinin yeterince işlenemeyişi önemli bir eksiklik olarak dikkati çekmiştir.

Bütün bu eksikliklere rağmen, bu kongre Bursa'da, 12 Mart sonrasında, bir sosyalist partinin yaptığı en derli toplu kongre olmuştur.

«Devrim Nedir?» Kitabı Üzerine

Kıvılcım Yayınları, Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın «Devrim Nedir»? adlı kitabını, Ekim 1977 de yayınladı. Böylece, 1941-44 yılları arasında yazıldığı sanılan bu kitap, Türkiye'de ilk defa legal olarak yayınlanma olanağını buldu. Kitap başlıca şu 7 bölümden oluşuyor: Savaş ve Devrim, Devrimlerin Tarifi ve İzahı, Devrim ve Kitle, Devrim Durumu, İsyan, Geçici Devrim Hükümeti, Terör.

SAVAŞ VE DEVRİM

Bu bölümde savaşla devrimin farkları «Devrim Ulu Savaştır», «Devrim Haklılık ve Meşruluktur», «Vatandaş Harbi», «Savaş ve Sınıflar Savaşı», «Savaş, Devrim ve Rejim», «Savaş, Devrim ve Devlet» ve «Devrim, Savaş, Fedakarlık» bölümlerinde incelenmektedir. Elbette Savaş ve Devrimin bütün karakteristikleri METAFİZİK KATEGORİLER olmadığı için, aynı bölümde «Savaş ve Devrimin Diyalektiği» de yer almaktadır. «Devrimin Olağanüstü Diyalektiği» ve bu diyalektiğin olumlu ve olumsuz yanları yine bu bölümün konularıdır.

DEVRİMLERİN TARİFİ VE İZAHI bölümünde, «Devrim Değişikliği» başlığı altında, insan topluluğundaki iki tür değişiklik olan Reform ve Devrimin özellikleri, farklılıkları ve Reform ile Devrimin sınırlarının diyalektiği, Türkiye'deki Tanzimat Hareketi, 1908 Meşrutiyeti, Rusya'daki 1861 Derebeği Reformu ve 1905 Devrimi örnekleriyle açıklanmakta. «Devrimi başka şeylerle karıştırmamak için, devrim şartları ve usulleri» gözden geçirilmekte Devrim ile Hükümet Darbesi ve Devrim ile Jakobenizm-Blankizm arasındaki farklılıklar, Devrim Şartları ve Devrim Usulleri açısından incelenmektedir.

«DEVRİM VE KİTLE»

Bu bölümde Kitle ve Partinin tanımları, nitelikleri ve karşılıklı ilişkileri incelenmekte:

Çünkü «Sosyal Devrim demek, bütünüyle topluluğun değişmesi demektir. Böyle bir değişiklik, ne bir tek kişinin dehası veya gücüyle, ne bir zümrenin ve hatta ne de bir sınıfın çabasıyla olamaz. Büyük

(Devamı 2. Sayfada)

PİM 3. Olağan Kongresi Yapıldı

27 Kasım Pazar günü yapılan kongreye sosyalist partilerden TİP ve TSİP Genel Başkanı birer kutlama mesajı göndermişler; Vatan Partisi ve Türkiye Emekçi Partisi İstanbul İl Örgütü adına birer konuşmacı gündemin konukların konuşması maddesinde konuşma yapmışlardır.

Vatan Partisi İstanbul İl Başkanı Mehmet Can, Türkiye'nin bugün içinde bulunduğu ekonomik ve siyasî krizin gittikçe derinleştiğini belirttikten sonra, önümüzdeki günlerin, gerici emperyalizm cephesine karşı halk cephesinin bir tek yurtseveri dahi dışında bırakmamacasına örülmesi günleri olması gerektiğini belirtti.

Mehmet Can konuşmasında, cephe örgütlenmesinde baş görevin sosyalist partilere düştüğünü vurgulayarak, bu konuda demokratik yığın örgütlerinden biri olan PİM'in de görevlerinin olacağını, yeni çalışma döneminde PİM'in bu doğrultuda üzerine düşen görevleri yerine getireceğine olan inancını belirtti.

Türkiye Emekçi Partisi İstanbul İl Örgütü adına konuşan Göral Uğurlu da konuşmasında MC'nin saldırı ve cinayetlerini, emperyalizme bağımlılık örneklerini anlattıktan sonra bağımsızlık ve demokrasi cephesinin gerekliliğini vurgulamış, kongrenin bu yolda yeni bir adım olacağı inancıyla kongreye başarı dileklerini ve örgütünün selamlarını iletti.

Ayrıca Çağdaş Hukukçular Derneği Genel Başkanı Niyazi Ağırnaslı da kongreye bir mesaj göndererek başarı dileklerini iletti.

Konukların konuşması maddesinde söz alan bir delege, Ankara Tüketim Kooperatifleri Birliği adına konuştuğunu söyleyerek, daha sonra başka delegeler tarafından gündemin eleştiriler maddesinde de okunan, bir yazı okudu.

Yönetim Kurulu faaliyet raporunda: önce II. Kongreden bu yana Dünyada ve Türkiye'deki ekonomik ve siyasî gelişmeler özetlenmiş, daha sonra yapılan ve yapılamayan işler anlatılmıştır. Faaliyet raporunda eksiklikler, yanlışlıklar açıklıkla ve dürüstlükle belirtilmiştir. Eleştiriciler aynı konuları eleştiri olarak kongrede tekrarladılar.

İşsizlik sigortası, asgari ücretlerin belirlenmesi, kooperatifler, cephe, barış mücadelesi, Maden - İş grevcileri ile dayanışma, II. İktisat Kongresinin toplanmasına öncülük edilmesi konularında Kongre kararları alındı.

● GSB'li arkadaşların önerilerini yayınlamaya devam ediyoruz.

GENÇLİK : 16

Gençlik Örgütleri Ve Örgütlenme Onerileri: 7

Orta - Öğrenim Gençliğinin Örgütlenmesi Üzerine

Hakim üretim tarzı kapitalizm olan ülkelerde, burjuvazi, başta işçi sınıfı olmak üzere sömürdüğü tüm sınıf ve tabakaları baskı altında tutabilmek için onları örgütsüz bırakmak istediği artık hepimizin bildiği bir gerçek.

Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm mücadelesi örgütlü olduğu takdirde çok daha güçlü olacaktır. Kapitalizmde sonuna kadar kararlı en devrimci sınıf olan işçi sınıfı, kendi sınıfının olduğu kadar burjuvaziye karşı toplumsal muhalefeti oluşturan diğer sınıf ve tabakaların da örgütlenmesiyle ilgilenmek zorundadır. Bu zorunluluk onun tarihsel görevinin yarattığı bir zorunluluktur.

Tüm bu söylediklerimiz şu gerçeği açıkça gösteriyor. Sosyalistler olarak gelişen mücadelenin yarattığı önemli sorunlara cevap vermek yolunda çalışmalıyız. Öğrenci gençlik içinde bu görev, yanlış örgütlenmelerin açığa çıkarılması, öğrenci gençliğin en geniş kitlelerin anti - faşist, anti - emperyalist mücadele içine çekilmesi ve bu yolda öğrenci gençliğin akademik ve demokratik talepleri doğrultusunda işçi sınıfının biliminden sapmadan doğru örgütlendirilmelerin oluşturulması şeklinde kendini göstermektedir.

ORTA ÖĞRENİM GENÇLİĞİ

Ülkemizde uzun süre gençlik deyince akla öğrenci gençlik ve onun sadece yüksek öğrenimde olan kesimi akla gelmiştir. Orta öğrenim gençliğinin örgütlenmesi gündeme gelmemiş, bu yönde bir kaç harekete rastlanmışsa da bunlar işçi sınıfı biliminden uzak kitlelerden kopuk, sosyalistlerin gelip gittiği "Demokratik kitle örgütleri" olmuşlardır. Günümüzde gelişen mücadelenin orta öğrenim gençliğinde yansıması bizi dünkünden daya uyanık ve bilinçli bir orta öğrenim gençliğiyle karşılaştırmaktadır. İşçi sınıfımızın Bağımsızlık - Demokrasi - Sosyalizm mücadelesinin gelişmesi, kapitalizmin çelişkilerinin iyice belirginleşmesi, gençliğin bu kesiminde daha fazla politize olmasını ve her geçen gün daha geniş kitlelerin "tek kurtuluş yolunun sosyalizm" olduğunu görmesini, dolayısıyla akademik - demokratik haklarına daha bilinçli bir şekilde sahip olmasını getirmektedir. Bu yazımızda Lise gençliğinin mücadele için öneminden yola çıkarak sorunları ve talepleri konusunda en doğru örgütlenme şeklinin ne olduğu konusunda öneriler getireceğiz. Çünkü Dimitrof'un dediği gibi :

"Gençlik kime aitse gelecek onundur" sözü doğrudur. Bu basit bir sözcük değil, tarih tarafından onaylanmış bir gerçektir. Bunu asla unutmamalıyız. Gençliği, onun maddî ve kültürel çıkarlarının savunulması uğrunda yürütülen günlük pratik mücadele yoluyla devrimci kavga için kazanıp çekmek gerekir. (Dimitrof, Gençlik için notlar, s. 77)

LİSE GENÇLİĞİNİN SORUNLARI

a) Bugün birçok liselerde görülen okul aile birlikleri, yardımlaşma dernekleri, vs. gibi dernekler öğrencilerin yararına çalışmamaktadır. Genellikle bir kaç zenginin elinde olan bu dernekler vasıtasıyla yoksul öğrencilere yardım adı altında türlü çirkeflikler yapılmaktadır. Örneğin İstanbul'daki bir lisede okul aile birliğinin adı öğrenciler arasında "herkese bir araba" derneğidir. Çünkü öğencilerden toplanan paralarla okul idarecilerine ve okul aile birliğinin ileri gelenlerine araba alınmaktadır. Bu insanlık dışı adi tutum ancak bu öğrencilerin bu dernekleri denetliyebilmesi ile sona erebilir.

b) İdareci baskısı, keyfi uygulamalar lise gençliğinin önemli sorunlarından birisidir. Bir çok lisede faşist idareciler tarafından ilerici öğrencilere akıl almaz baskılar uygulanmaktadır. Darüşafaka Lisesinde gördüğümüz gibi. İlerici öğrenciler "komik" bahanelerle okuldan atılmaktadırlar. Haysiyet divanı denilen bir kuruluş vardır liselerde. Bu kuruluşun amacı, disiplin cezası alacak öğrencilerin durumunu görüşmek, ağır olmayan suçların disiplin kuruluna gitmemesini sağlamaktır. Oysa pratikte hiçte öyle olmamaktadır. Örneğin, Şehremeni Lisesinde Haysiyet Divanı (yani öğrencilerin çıkarlarını koruyacak olan bu kuruluş) idareciler tarafından seçilmektedir. Faşist bir idarecinin haysiyet divanına kimi seçeceği malumdur.

c) Öte yandan eğitimin parasız olması en başta gelen taleplerden biridir. Eğitimin paralı olması, öğretmenler tarafından özel dersler verilmesi, dershaneler vs. eğitimin ne kadar "yoksul halk çocuklarına" seslenebildiğini ve "eğitimde fırsat eşitliğinin" ne kadar uygulandığını göstermiyor mu?

d) Eğitsel kol çalışmalarına önem verilmemektedir. Ankara, İstanbul, İzmir gibi büyük kent liselerinin bazılarında önem verilse bile kitleyi karakteri olmamakta ya da çok yozlaştırılmış bir şekilde yapılmaktadır. Eğitsel kol çalışmaları sayesinde öğrencilerin ülke sorunlarını görüp giderek bunların kapitalizmin getirdiği bozuklukları olduğunu kavrayacağını bilen Burjuvazi bu konuyu yozlaştırmaya özel bir önem vermektedir.

e) Türkiye'de eğitim, ortaçağ eğitiminden pek farklı değildir. 6 senelik orta - öğrenimden sonra hangi öğrenci olaylara bilimsel açıdan bakma yeteneğini kazanabilmiştir? Yığınla gereksiz ıvır zıvır dolu kitaplar bilinçli olarak "eğitmeme amacına hizmet ediyor" bir sürü boş kalıplar, soyut kavramlar ve ters, bilim dışı izahlar ezberletiliyor. Oysa biz, ülke sorunlarını, emekçi halkın iç yakıcı dertlerini dile getiren ve bu sorunların çözüm yollarını araştırmaya sevkedici bir eğitim sistemini savunuyoruz. (Sosyalist Gençlik, sayı 10, sayfa 6).

f) Irkçı şoven baskıların uygulanması, Anadolu - Büyük Kent liseleri arasındaki farklar, liselilere dernek kurma hakkının tanınmaması vs. gibi yukarıda özetlemeye çalıştığımızın dışında daha bir çok sorunlar sayılabilir.

Tüm bunlar kapitalist üretim tarzının yarattığı sorunlardır. Burjuvazi lise gençliğini ülke sorunlarıyla ilgilenmeyen, ne yapıp yapıp "kendini kurtarmayı" düşünen yozlaşmış, geri kafalar olarak yetiştirmeyi ister. Öğrencilerin okul yönetiminde hiç bir söz hakkı olmaması da buna eklenince yüzlerce, binlerce irili, ufaklı sorun doğmaktadır.

NASIL BİR ÖRGÜT? ,

Tüm bu sorunları çözmek için lise gençliğinin bir çok akademik - demokratik sorunları olacaktır. Bu taleplerde sorunlara bakılınca anlaşılıyor zaten. Ancak şu kadarını söyliyelim, tüm bu talepleri birleştirirsek en genel şekliyle tüm sorunları kapsayan bir talep çıkar ortaya: Öğrencinin okul yönetimine katılması. Öyleyse lise gençliğinin örgütlenmesinde göz önüne alacağımız kıstaslardan biri de bu olmak zorundadır. Hem en geniş kitleyi anti - faşist, anti - emperyalist mücadelenin içine çekmek ve bunu yaparken öğrencinin okul yönetimine katılmasını sağlamak zorunluluğu doğmaktadır.

Örgütün amaçlarından en önemlisi, "Daha geniş kitlelere gitmek, daha geniş kitleleri kazanmak, daha geniş kitleleri Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm mücadelesine çekmek" (Sos. Gençlik, sayı 9, sayfa 4) olmalıdır. Açıktır ki tepeden inme, kitlelerden kopuk bir örgütlenme hiç bir çözüm getirmiyecektir. Lise gençliği üzerinde biraz kafa yorulursa 9. Eğitim Şurasının kararları içinde "Öğrenci Yönetim Kurulu" diye bir madde görülecektir. Bu gün her yerde öğrenci birliği diye bilinen bu kurullar her lisede tüm kitlenin temsil edildiği, gerçekten o lise öğrencilerinin temsilcisi olabilecek tek örgüttür. Ve bu gün Plevne Lisesi, Darüşşafaka Lisesi, Kültür Koleji gibi bazı liselerde bu örgütler kurulmuştur. Tüm liselerde öğrenci birlikleri kurmak temel görevimiz olmalıdır. Giderek bu birliklerin temsilcileri tarafından bir demokratik lise derneği kurulabilir. Federasyon şeklinde anlaşılmasın bu, öğrenci birlikleri dernek olmadığı için federasyon diyemeyiz. Ancak öğrenci birliklerinden giden temsilciler kurulacak derneğin genel kurulunu oluştururlar.

Ancak bu tür bir örgütlenme ilkesiyle kurulacak dernek, lise gençliğinin akademik - demokratik mücadelesini yönlendirip, lise gençliğinin gerçek temsilcisi olabilir. Yoksa istediğimiz kadar "Ben lise gençliğinin temsilcisiyim" diye bar bar bağıralım, hiç bir sonuç çıkmayacaktır. Sosyalistlerin görevinin ne olacağı ise açıktır. Bu derneğin bilim doğrultusunda gitmesi, demokratik kitle örgütü anlayışına uygun işlemesi yani daha geniş kitlelerin anti - faşist, anti - emperyalist mücadele içine çekilmesini ve böylece işçi sınıfının siyasî hareketinin güçlenmesi yolunda bir adım daha atılmasını sağlamaktır.

Özetlersek, bu gün orta öğrenim gençliğinin acil görevi öğrenci birliklerini kurmak, akademik - demokratik talepler için örgütlü bir kavga vermek ve anti - faşist, anti - emperyalist mücadeleye en geniş kitleleri katarak, sosyalizm mücadelesinde atılacak adımlardan birisini atmak olmalıdır. Emek ve güçlerini insanlık yararına, onun gelişmesi için kullanmak istiyen, barbarlık ve yıkım yolunda gitmek istemiyen öğrenciler için tek yol vardır. Proletarya tarafından yer alıp faşizme karşı verilecek mücadelede saf tutmak ve kapitalizme savaş açmak. (Dimitrof, Gençlik için notlar, s. 82).

Faşist baskıların alabildiğine arttığı günümüzde daha bir önem kazanmaktadır. Örgütsüz, bireysel keskinliklerin lise gençliğine zarardan başka birşey getirmediğini, sosyalistlerin kitlelerden tecrit olduğunu çok gördük. Amaç, daha geniş kitleleri mücadeleye sokmak olmalıdır. Öyleyse bu gün orta öğrenim gençliği içinde sloganımız budur :

ÖĞRENCİ BİRLİĞİ İÇİN İLERİ!

Sosyalist

DÜŞÜNCE ve DAVRANIŞ GAZETESİ

Haftalık Siyasî Gazete (Şimdilik 15 Günde Bir Çıkar) Sahibi : Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür : Mehmet Akyol / Adres : Nuruosmaniye Cad. Garant İş Hanı No: 36 - 2/7 / Dizgi - Baskı : Murat Matbaacılık Koll. Şti. Tel: 27 45 71 / Son Baskı Tarihi : 30 Kasım 1977 / Abone Şartları : 6 Aylık 36 TL., Yıllık 72 TL..